

Dehaene onder de toog
bij de hoorns gevat

p. 6

Sweet Coffee mag met klak
discotheken binnen

p. 13

Bankparasieten uit
den Ouden Tijd

p. 12

Kerstinterviews
p. 4-5 en 8-9

Nieuwe onderwijsfinanciering: K.U.Leuven wint veel, UGent een beetje

Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke heeft zijn december-deadline gehaald en presenteerde vorige week de tweede versie van zijn nieuw financieringsvoorstel voor het hoger onderwijs. Het voorstel integreert de kritiek van alle betrokken partijen – de vakbonden, studenten, rectoren en hogescholen – maar is vooral de incarnatie van de sterke mening van de minister. Drie belangrijke punten. Eén: K.U. Leuven en UGent winnen, de andere universiteiten verliezen. Twee: de financiering gebeurt volledig outputgedreven. Drie: instellingen moeten hun aanbod rationaliseren of ze verdwijnen.

Bram Delen

De voorspelling dat de basisfinanciering van K.U.Leuven en UGent zal stijgen, is terug te vinden in de simulaties van het kabinet van Onderwijs. Ze zijn gemaakt in de veronderstelling dat de onderwijsinstellingen in hun beleid geen rekening houden met het nieuwe financieringsvoorstel en dus alles bij het oude laten. Naargelang de gebruikte puntgewichten, wint de K.U. Leuven tot 10 procent en de UGent tot 3,3 procent.

Concentratie

Het is absoluut geen toeval dat de twee grootste universiteiten van Vlaanderen winnen en de kleintjes soms tot meer dan de helft verliezen. De K.U.Brussel kan niet langer blijven bestaan, want haar financieringsbasis wordt in sommige simulaties tot een vijfde teruggebracht. Vandenbroucke wil de versnippering van de financiering radicaal tegengaan. Hiervoor heeft hij de twee erg lage sokkels – één voor onderwijs en één voor onderzoek – die tussen 4 en 6 procent van de totale enveloppe zullen liggen. De beperktheid van deze sokkels zal in het nadeel spelen van kleine instellingen, want de sokkels zijn te klein om op te overleven. Verder wordt er een concentratie-index ingevoerd, die het totale aantal studenten ten opzichte van het aantal aangeboden opleidingen bekijkt. Als blijkt dat er te veel richtingen zijn voor het aantal studenten, wordt dit door het voorstel financieel afgestraft.

Een tweede radicale verandering tegenover vandaag is de outputfinanciering. In de nieuwe nota wordt de outputgerichtheid

versterkt en vervalt de inputfinanciering volledig. Vandaag worden instellingen gefinancierd op het aantal studiepunten die studenten opnemen (input). In de toekomst zou dit enkel gebeuren op basis van het aantal studiepunten waarvoor de student geslaagd is (output). Dit legt de verantwoordelijkheid voor studievoortgangbewaking bij de instelling. Zij heeft immers enkel baat bij goedkaderde en dus succesvolle studenten. Zullen de universiteiten dan geen strijd leveren om de intelligente en vooral autochtone student? Sociaal-economisch zwakkere groepen zijn immers minder succesvol in het hoger onderwijs en dus financieel onaantrekkelijk.

Allochtonen

Niet noodzakelijk. Het financieringsvoorstel wil immers de studiepunten behaald door een beursstudent anderhalf maal tellen. Zo beoogt het kabinet om sociaal-economisch zwakkere groepen, zoals allochtonen, toch financieel aantrekkelijk te maken voor de instellingen. Deze ingrijpende maatregel werd nog niet opgenomen in de eerder vermelde simulaties. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) reageerde al negatief op de outputfinanciering. In het eerste voorstel van de minister zat nog wel inputfinanciering in voor de eerstejaars, maar die is nu volledig geschrapt.

Naast de uitsluiting van sociaal-economische zwakkere groepen, is een ander vaakgehoord argument tegen outputfinanciering dat het de kwaliteit van het onderwijs zou aantasten. Volgens Vandenbroucke bieden de bestaande kwaliteitszorgsystemen voldoende garantie tegen kwaliteitsverlaging. En als dit niet voldoende is, stelt de minister voor om een apart kwaliteitszorgsysteem te ontwerpen voor examens. Dat zullen veel instellingen echter een brug te ver vinden, omdat er al gevisiteerd en geaccrediteerd wordt dat het een lieve lust is.

Het herwerkte voorstel van Vandenbroucke wint aan transparantie door het overboord gooien van allerlei stimulansluiken en bonussen. De naakte variabelen blijven overeind en zijn bovendien tot een minimum herleid. Ze sturen ook duidelijk aan op een concentratie van de middelen en veel meer dan in het eerste luik op een tweede democratiseringsgolf. Vandenbroucke wil een gedragswijziging bij de instellingen creëren, zoals hij ook stelt in het interview verderop in *Veto*: "Ik ga niet voor een status-quo".

Interview met Vandenbroucke op p. 4 en 5

Op een dag vind je de fiets van je leven

...en dan is hij weg natuurlijk.

Voor studenten wier kot of campus buiten het centrum van de stad gelegen is, is de fiets onontbeerlijk. Het stalen ros vervoert elke student zonder morren naar waar die het vraagt. Sommige studenten hebben voor hun trots en toeverlaat gespaard of gewerkt, anderen spraken hun creativiteit aan om de eigen fiets te versieren. Tot daar gaat alles goed, maar dan komt de dag dat de trouwe tweewieler niet meer op zijn baasje wacht aan de aula of in de fietsrekken naast het station. De betrokken student vraagt zich vertwijfeld af: "Waar, o waar, heb ik mijn wielervriend toch achtergelaten?" Na enkele keren de rekken op en af te zijn gelopen, de haren uit het hoofd te hebben getrokken en vol ongelooft op de knieën te zijn gevallen, beseft de student dat zijn fiets niet meer is.

U

Maar de voormalige fietseigenaar heeft zichzelf

niets te verwijten, want hij had zijn eigendom beschermd met een U-slot, wat voor *Uitermate* veilig staat. Daarbij kwam nog dat hij met een extra cijferslot zijn voorwiel aan het fietsenrek had vastgemaakt. Zijn tweewieler was bovendien geen mountain- of citybike van duizend euro, maar een simpel vehikel waarmee je fietsen kan. De voorbeeldige student had geen risico's genomen of met zijn prachtextemplaar in de kijker gelopen. Maar ondanks zijn voorzichtigheid kan hij net zo goed met de bus naar huis.

Een andere student verveest in de haast om op tijd in de les te geraken wel eens zijn sleutels, een andere keer zijn fietsslot. En toch haalt hij, telkens hij uit de aula komt, opgelucht adem bij het zien van zijn fiets die hem vanuit het fietsenrek toelacht. "Pff, weer geluk gehad." Als deze student op een dag zijn fiets niet meer terugvindt, dan heeft hij het zelf gezocht, denken we dan.

In de goot

Stel dat je fiets keer op keer verdwijnt, je vervangt hem en iemand anders gaat er weer mee lopen. Als een stoer staptempo je zelfs niet op tijd kan brengen, in de les, bij je lief of waar je ook zijn moet, dan zit er maar één ding op natuurlijk. Je

kijkt even rond of er nergens een fiets zonder slot te nemen valt. Wie zal jou met een scheef oog bekijken, als jij op jouw beurt een stalen ros van een ander "leent"? Een omgekeerde wereld, lijkt dat, waarin de schuldige onschuldig wordt.

De vraag waar het allemaal om draait is de volgende: "Wie draagt de verantwoordelijkheid voor jouw acties?" Als je je zonder fietslicht op de weg begeeft, ben je waarschijnlijk opgelucht als de politie, 'uw vriend', je niet bij de kraag vat om je 50 of 150 euro lichter te maken. We zijn per slot van rekening maar arme studenten en wat een schande dat ze ons laatste geld zo aftroggelen. Als een fietser zonder licht op een onverlichte weg door een auto gegrepen wordt, wat zouden zijn laatste gedachten dan zijn? "Hier lig ik dan, in de goot. Velen hadden voorspeld dat ik hier nog eindigen zou." Flitst zijn leven voorbij, herbeleef hij alle mooie momenten of passeren geliefden de revue? Of denkt hij simpelweg aan hoe de belofte van een leven banaal ten einde kwam, een leven dat bij belofte blijven zal? En zeg nu zelf, had de onfortuinlijke fietser het zelf niet een beetje gezocht?

Ilse De Witte

(advertentie)

Marokko :: Oeganda :: Senegal :: Zuid-Afrika
Ciberie :: Cambodja :: Sri Lanka
Cuba :: Eeuador

www.bouworde.be

:: jongeren ::
:: kansarmoede ::
:: lokale projecten ::
:: vreemde culturen ::
:: vrijwilligerswerk ::
:: intens inloefverblijf ::
:: handen uit de mouwen ::
:: kleine groep, nieuwe gezichten ::
:: renoveren, verzorgen, animeren, klussen ::

Voorstelling Bouwkampen Derde Wereld zomer 2006
Lancering 11 februari '06 te Gent

:: 14-18u ::
:: Blaisantvest 37, 9000 Gent ::
Deelname Gratis

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U. Leuven

K.U. Leuven gesigndeerde artikelen

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
Tel. + 32 (0)16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek
Open op weekdays van 10-12u. en van 14-16u.

Onafhankelijk

De heren De Rouck en De Samblanx van jong-N-VA pleiten voor Vlaamse onafhankelijkheid (*Veto 10*, 5 december) en distantiëren zich tegelijk van radicale stromingen. Vreemd, wij dachten dat de bakermat van de Europese Unie aan diggelen slaan vrij extreem was... Wij waren de mening toegedaan dat de separatistische denkstroming uitging van extremistische scherpslijpers. Inderdaad, de N-VA zegt het goed, ook "van linksen", de neo-Stalinisten van Meervoud, de radicaal-rechtsen van Voorpost: het is inderdaad één pot nat. Toch dank voor de nuttige toelichting.

En dan zijn er natuurlijk nog milieus, waaronder de door de N-VA gelauwerde Warandegroep — een zelfverklaarde economische elitegroep. In werkelijkheid: gepensioneerde, werkloze en separatistische ex-toplui, die vandaag profiteren van de SZ en om hun oude dag te vullen dan maar verkondigen dat de Walen diezelfde SZ plunderen. Beide heren hebben nochtans "respect" voor de "Walen". Zoveel respect dat de brave Vlaming te pas en te onpas moet horen dat de helft van zijn landgenoten hem ieder jaar besteelt. Zoveel respect dat Walen best geen sociale woning krijgen of zelfs van marktplaatsen geweerd dienen te worden. Zoveel achtung dat men met vrachtwagens naar het armste gebied van België (Henegouwen) rijdt om met veel poeha te zeggen dat er allemaal dieven wonen. Stel je eens voor: met een grote N-VA fractie in het Europees Parlement hebben we zo weer een heuse oorlog. Want al die mensen gaan toch zeker ooit ontdekken - allicht tot hun eigen verbazing — dat de Letten, Portugezen en Grieken zowaar geen Vlaams spreken, armer zijn en verschillen. Splitsen die handel dus.

Een Vlaamse staat is voorts, zo vertellen ze ons, "niet achterhaald". U leest het goed. Niet achterhaald... Alsof de eis ooit modern geweest zou zijn, heus: een giller. De vraag om het meertalige Europa af te breken is inderdaad bijzonder toekomstgericht. Eminente lieden als Frans Crols, Manu Ruys, of grote staatsmannen - kaliber Bart De Wever - leggen ons al zolang uit wat voor win-win situatie een splitsing wel is. Jammer genoeg weigert de domme massa dat te verstaan, een peiling die de N-VA jongeren citeerde kwam uit op twintig procent separatisten. Klein detail: dit cijfer geldt enkel voor het Noorden en het onderzoek is uitgevoerd in opdracht van het VVB. Tja, de N-VA zit niet om een leugen verlegen. Natuurlijk is de N-VA tegen elke vorm van referenda, hoe zou je zelf zijn...

Of wat vindt u van deze: "Europa biedt een unieke kans onze eigen gang te gaan, net als alle andere kleine maar welvarende landen". Weg van België, weg van die reuzenstaat met haar gigantische proporties. Is dit nu om te lachen of om te huilen?

Aandoenlijk is ook de schets van de Vlaamse Beweging: "een beetje te vergelijken met de socialistische". Dat komt neer op het volgende te zeggen: de socialistische beweging is geëvolueerd van zachtmoedig-cultureel (jaren '60 en voordien) tot radicaal-Maoïstisch (vandaag). En de christen-democratie was vroeger losjes verbonden met de Kerk, waar de CD&V vandaag oekazes uit het Vaticaan ontvangt. En wij, simpele Vlamingen, maar denken dat het omgekeerde ge-

beurd was. De waarheid is natuurlijk dat de Vlaamse Beweging als volgt is geëvolueerd: voor 1914 extreem-Belgisch gezind (op 11 juli werd de driekleur buitengehangen), erna antibelgisch. Waarom? Simpelweg omdat een klein klikje ongeduldigen onder Duitse invloed gemanipuleerd werd om de onafhankelijkheid van Vlaanderen op te eisen. En na het einde van WO I is die eis nooit meer weggeweest. Ze hebben het gedurende negentig jaar verkocht als federalisme, als confederalisme, als regionalisme, ze hebben sedert vijftig jaar systemen ontworpen met zeshonderd parlementairen en zestig ministers om België vierkant te doen draaien en het vervolgens op te blazen. Met natuurlijk de gewillige hulp van francofone nationalist (genre FDF). De mening van de bevolking telt niet, enkel die van de politici die graag snel rijk en rijker worden. Alsof het oprichten van een staat leidt tot "beter bestuur". Verschillen Vlamingen soms niet onderling? Nee? Tja, laten we dan meteen verkiezingen afschaffen, een bestuur zonder vervelende stembusgang zal wellicht ook zeer efficiënt zijn.

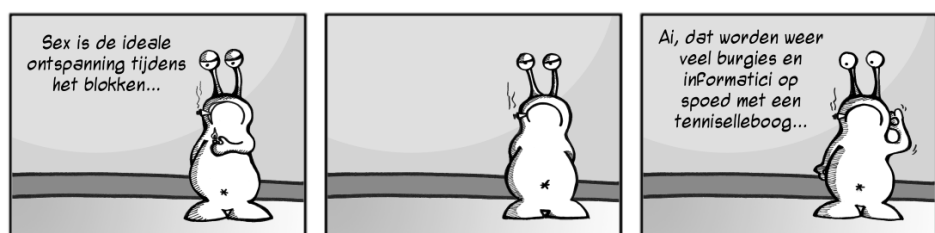
Het zou trouwens ook eens interessant zijn om buiten de grijsgedraaide verschiltheorie ("Vlamingen en Walen zijn te verschillend om in één staat te leven") eens één zin argument te horen voor Vlaamse onafhankelijkheid. Allicht zijn er: onze pensioenen niet meer kunnen betalen na splitsing SZ, de beste SZ ter wereld onplazen, Brussel kwijtspeken aan Wallonië of aan Frankrijk (en dus 300.000 Vlamingen verfransen, dank u, N-VA), kleiner worden (Limburg onafhankelijk?), budgetten delen door twee (wellicht kan je daar meer mee doen), minder zetels hebben in de EU, de EU kapotmaken (wat een groots idee)... We zouden ook graag weten hoé de scheiding zich moet voltrekken. Volgens het Tsjechoslovaaks scenario allicht? Dat betekent: dertien procent van de bevolking voor en een handvol politici die de zaak beklinken. Of misschien is het Joegoslavische pad aantrekkelijker? Of misschien iets tussen de twee (Baskenland, Noord-Ierland)?

Stop aub de hypocrisie. Er is geen verschil tussen de N-VA'ers en de NSV, het Vlaams Belang en delen van alle andere op taalbasis gesplitste partijen. Het is niet omdat je zegt "Vlaanderen onafhankelijk" in een zakelijke tekst maar niet "België barst" roept te lallen over straat in gewelddadige acties dat er sprake is van een verschil in mening. Een verschil in tactiek is geen opinieverschil. Het zou tijd worden dat alle pijlen van oprechte democraten gericht worden op de Vlaamse en francofone nationalist die schuldig zijn aan zowat alles wat foutloopt in dit land en systematisch een vreedzame, meertalige maatschappij proberen te ondermijnen. De haat die wordt gezaaid tegen vreemdelingen wordt — terecht — krachtadig afgewezen. Maar wie zegt dat "de Walen" profiteurs zijn of, omgekeerd, "de Vlamingen" fascisten is een goede Vlaming respectievelijk Waal. Men moet geen sentimenteel belgicist zijn om de dystopie die de N-VA en consoorten voorbereidt uit te spuwen.

Bob Vangeel, voorzitter Jong BUB & Olivier Tallon, ondervoorzitter Jong BUB

Freddy

door Sh3L14C

K.U.Leuven met billen dicht naar accreditatie in 2006?

Als André Oosterlinck als rector bij één dossier in het zand heeft moeten bijten, dan is het wel bij JaDe, de Jaarlijkse Docentenevaluatie. Op de Academische Raad spanden rector en studenten samen. Zo dwongen ze van de decanen in 2002 een jaarlijkse grootschalige studentenbevraging af van alle reguliere vakken, de zogenaamde vakdocentcombinaties. Het protest bij de proffen aan de basis was echter enorm en nooit gezien: de administratieve overlast die met JaDe gepaard zou gaan, was voor hen onaanvaardbaar. Exit JaDe. Wat nu?

Bram Delen

Het universiteitsbeleid bleef achter met een kater. De bevraging door studenten is immers decretaal verplicht, maar de Leuvense proffen weigerden eenvoudig om nog langer vragenlijsten in de aula's toe te laten. "De handleiding bij JaDe telt honderd pagina's," klonk het verontwaardigd. Dat die handleiding dan ook vol paginagrote screenshots stond, werd er niet bijgezegd. Tussen 2003 — JaDe werd afgevoerd in januari 2004 — en vandaag gaapt er een leeg gat: alleszins leeg wat massale studentenbevragingen betreft.

Geen probleem, klinkt het vandaag bij de Dienst Onderwijsbeleid van de K.U.Leuven: in oktober 2007 zijn we er opnieuw met de studentenbevraging, maar dan in een administratief afgeslankt jasje. Bovendien wijst de universiteit er graag op dat de Permanente Onderwijscommissies (POC's) voor één derde uit studenten bestaan en dat studenten de kwaliteit van het onderwijs zo mee kunnen bewaken. Dat is zeker zo, maar iedereen weet hoe het gaat op de POC's. Hoe vaak interpeleert men daar een prof over zijn doceerdrag?

Inderdaad: zelden of nooit. Dat is ook logisch: een POC-vergadering is bedoeld om structureel beleid te voeren op opleidingsniveau, zoals de Bama-hervorming, maar het is geen langgerekt functioneringsgesprek waarbij elke docent de revue passeert en wordt beoordeeld op zijn capaciteiten als lesgever. Bovendien ligt zo'n 'probleemprof' veel te gevoelig om zelfs ook maar onder vier ogen met de programmadirecteur te bespreken. Een student moet immers nog punten krijgen van die 'probleemprof' en docenten onderling moeten nog jaren met elkaar omgaan en dat liefst op een aangename manier. Boven-

dien is de POC te traag om een signaalfunctie adequaat te vervullen: meestal zal het probleem al veel te lang aanslepen voor de POC het behandelt.

Kortom: geen enkel instrument, ook de POC niet, vervangt een studentenbevraging. Waarom niet? Omdat vragenlijsten die aan elke aanwezige student worden gegeven, statistisch valide informatie opleveren die geen enkel ander instrument kan genereren. Een *peer review* — kwaliteitscontrole op de ene specialist door een collega-specialist — levert ongetwijfeld noodzakelijke informatie op voor zowel kwaliteitsverbetering als -garantie. Het is een diepte-analyse van een prof en

als dit vanuit statistisch oogpunt verantwoordbaar en dus noodzakelijk is, kan dat enkel de vergelijkbaarheid tussen de resultaten van professoren ten goede komen.

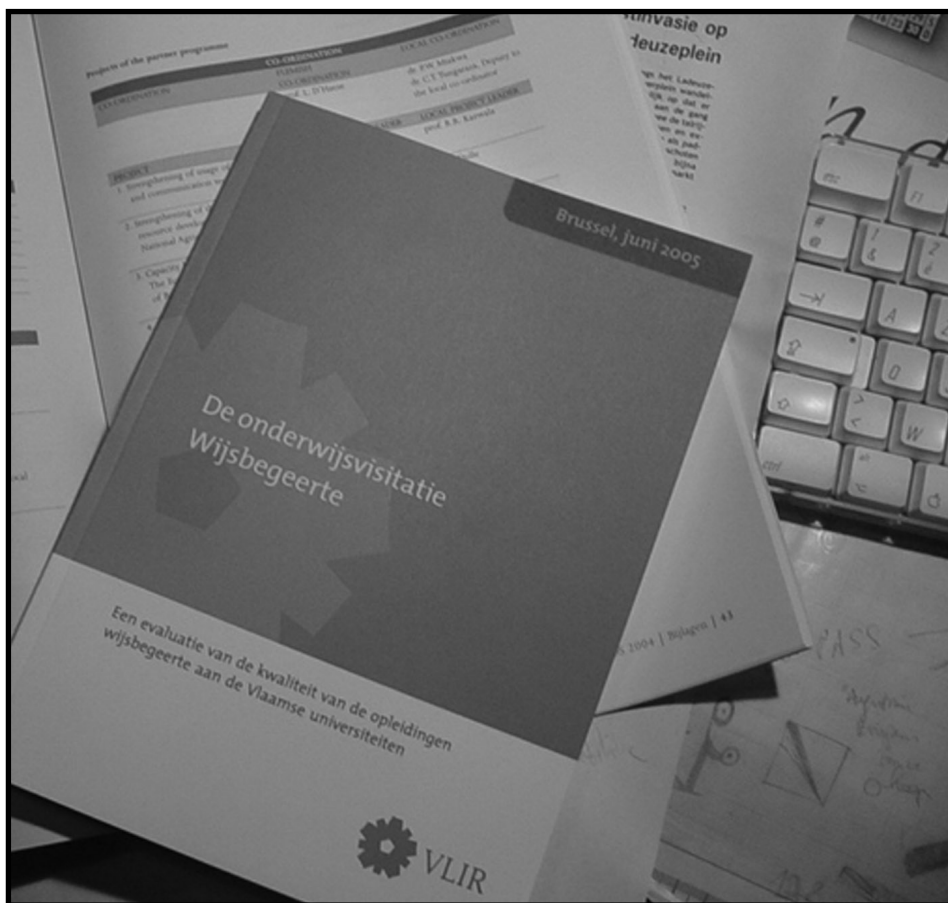
Het is niet toevallig het visitatierapport van de opleiding Wiskunde (2004) dat zwaar aanstoot neemt aan het ontbreken van een systematische studentenbevraging en de houding van de professoren zwaar op de korrel neemt: "De K.U.Leuven scoort op dit facet onvoldoende. Op het moment van de visitatie was geen enkel systeem in voege dat (...) de kwaliteit van de opleidingsonderdelen op een systematische wijze controleert. Het instellingsbrede JaDe-systeem is na amper twee se-

woordbaar? Doorgaans heet vier jaar 'op lange termijn'. Is de K.U.Leuven dan zo log dat ze vijf jaar tijd nodig heeft om studentenbevraging operationeel te maken?

In 2006 komen de eerste accreditaties eraan en Leuven zal deze moeten overleven. Want anders kan ze de overheidsfinanciering op haar buik schrijven en zijn de diploma's die ze uitreikt evenveel waard als het papier waarop ze gedrukt zijn. Deze accreditaties gebeuren per opleiding en de basis van een accreditatie zijn — jawel — de visitatierapporten van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR). Het Nederlands-Vlaams Accreditatie-Orgaan (NVAO) gaat zelf immers niet op bezoek bij de verschillende opleidingen, maar maakt een verticale én horizontale doorsnede van de rapporten. Op basis hiervan bepaalt ze haar voor de instellingen levensnoodzakelijke oordeel. Als dus een groot deel van de visitatierapporten vergoelijkend spreken over JaDe, maar de NVAO leest dat van Wiskunde en Toegepaste Wetenschappen, gaat er waarschijnlijk een rode lamp branden in Den Haag.

De NVAO zal dan naar haar formeel accreditatiekader grijpen dat uit zes pijlers bestaat. Eén van die pijlers is "interne kwaliteitszorg". Binnen eenzelfde pijler kan men compenseren, maar tussen de verschillende peilers onderling niet. Met andere woorden: een instelling kan zich niet permitteren om een onvoldoende te halen op "interne kwaliteitszorg". Natuurlijk is studentenbevraging maar één onderdeel van dit luik, maar wel een belangrijk. Zal de K.U.Leuven gebuisd zijn? De kans is klein, aangezien het gebrek aan studentenbevraging eventueel kan gecompenseerd worden. Bovendien maakt de K.U.Leuven zich sterk dat al vroeger proefprojecten zullen lopen, die studentenbevraging zullen gebruiken.

Toch is dat niet de kern van de zaak. De vraag is eerder: waarom neemt de huidige beleidsploeg een afwachtende houding aan en zal het tot oktober 2007 duren tot er een definitieve studentenbevraging komt? Het is zeker begrijpelijk, al was het maar door de profenfurie van enkele jaren geleden. Maar het niet te verantwoorden. Het getuigt van grote inertie én een gebrek aan verantwoordelijkheidszin. Een beleid moet er voor zorgen dat haar universiteit volledig ingedekt zit en zich niet hoeft te wentelen in allerhande excuses ten opzichte van de visitatiecommissies en met de billen dichtgeknepen het oordeel van de commissie over interne kwaliteitszorg afwachten. De K.U.Leuven moet zich, net zoals de meeste andere instellingen, niet schamen voor de kwaliteit van haar docenten. Vanwaar dan die panische angst voor het oordeel

zijn doceerbekwaamheid, maar het levert geen materiaal op waarmee de statisticus aan de slag kan en dit vormt een erg grote handicap.

Studentenbevraging levert dat wel op en kan, mits juist geïnterpreteerd, een correct beeld geven van de prof. Met de meest basale studentaties kan men de weerstand tegen studentenbevraging counteren. Vind je bijvoorbeeld dat de slechte student oververtegenwoordigd wordt in de les waarin de bevraging plaatsvindt? Geef dan meer gewicht aan de studenten met hogere punten. Dit zal op weerstand stuiten bij de studenten, maar

mesters werking terug afgevoerd wegens gebrekkige medewerking van de docenten(.) (...) De commissie blijft van oordeel dat ook dan de kwaliteitszorg nogal mager is ingevuld."

De andere visitatierapporten van 2004 zijn milder, maar daarom niet minder duidelijk. De visitatiecommissie van Toegepaste Wetenschappen (2004) schrijft: "De commissie (...) hoopt dat JaDe binnenkort in een verbeterde versie terug opgestart zal worden." De term 'binnenkort' is voor interpretatie vatbaar, net zoals pakweg 'onverwijld', maar is een gat tussen 2003 en 2007 verant-

KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

175 jaar weg van Oranje

Leuven zal pas in het jaar 2006 de Belgische onafhankelijkheid vieren. Daarmee zijn ze een jaar later dan de rest van het land en willen ze de aandacht vestigen op de belangrijke rol die de stad speelde tijdens de tiendaagse veldtocht waarmee Oranje ons land poogde te heroveren. Burgemeester Tobback vertelde de VRT-nieuwsdienst dat de Belgische revolutie een dwaasheid was van de Brusselaars, met het spijtige gevolg dat België en Nederland splitsten.

De activiteiten van het jaar "weg van Oranje" gaan van start op 2 februari 2006. In het Stedelijk Museum zal de expo "Broedertwist" lopen, waarvoor men beroep deed op de hulp van de Nederlandse stad 's-Hertogenbosch. Het Vlaams Radio Orkest en Koor zullen in de Schouwburg de ouverture van de opera "De Stomme van Portici" spelen en ook jaarlijkse evenementen als de Ergoeddag van 23 april en de Beleuvenisavond van 21 juli staan in teken van 1831.

Boze artsendecanen

Het wordt van de visitatierapporten gezegd sinds men ze is beginnen op te stellen: "ze dienen als kwaliteitsbeoordeling, maar ze zijn niet geschikt om op basis daarvan een ranking tussen de universiteiten op te stellen." *De Morgen* heeft dat impliciet gedaan door een rangorde op te stellen van artsopleiding in Vlaanderen. De krant maakte handig gebruik van de beoordelings-tabellen voor de verschillende onderdelen die geïnterviewd werden. Het oordeel van het dagblad was niet mis te verstaan: Gent kaapte de hoofdprijs weg, op de voet gevolgd door Hasselt. Leuven hinkt achterop (we wachten nog steeds op de röntgenfoto voor de juiste diagnose). Gent wordt geprezen omwille van haar vernieuwende aanpak. De K.U.Leuven maakte een slechte beurt omwille van het debacle met haar opleiding, Voeding en gezondheid die dit jaar in extremis werd afgelast, hoewel er al studenten waren ingeschreven. De verantwoordelijken in Leuven zijn de opleiding

aan het, "herdenken", klinkt het in *De Standaard*

Zoals verwacht, reageerden de Vlaamse instellingen gepikeerd op het initiatief van *De Morgen*: "De Decanen zijn van mening dat dit artikel een vertekend beeld geeft van de eindconclusies van de VLIR Onderwijsvisitatie van de opleiding Geneeskunde. De visitatiecommissie heeft geen rangorde opgesteld van de opleidingen in de verschillende faculteiten, en dat was ook niet haar opdracht. De aandachtige lezer kan uit het visitatierapport opmaken dat alle opleidingen Geneeskunde in Vlaanderen van zeer hoge kwaliteit zijn." Bovendien stellen de decanen dat het opstellen van dergelijke rangorde "het werk van de visitatiecommissie in diskrediet zou brengen en de goede samenwerking tussen de verschillende faculteiten zou hypothekeren."

Veto staat niet alleen!

Bij de bekendmaking van de nieuwe spelling, protesteerde *Veto* met een ludieke actie

en voerde de Geerts-spelling éénmalig terug in. Enkele Nederlandse kranten en opiniebladen verzetten zich nu ook tegen de nieuwe spelling. Dat berichtte *Volkskrant*. "De veranderingen zijn verwarrend, onwerkbaar en te ingrijpend om mee akkoord te gaan" vinden kwaliteitsbladen zoals *De Groene Amsterdammer*, *Vrij Nederland* en *NRC Handelsblad*

De kwaliteitskranten in Vlaanderen tonen begrip voor het protest van hun Nederlandse collega's. *De Tijd* voert de nieuwe spelling in augustus 2006 in, al verwacht de hoofdredacteur "één grote poespas". Yves Desmet vreest dat ook *De Morgen* "tureluurs" zal worden als er nog veel spellingswijzigingen volgen. Bij *De Standaard* wordt de discussie nog gevoerd, maar verwacht wordt dat ze zal toehappen en de nieuwe spelling hanteren. Wat het Gentse kwaliteitsmagazine *Schamper* zal doen, is nog niet bekend.

(rb, bdl)

Kerstinterview met

“Ik ben blank, Europeaan en heb studerende ouders gehad die mij stimuleerden.” Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming Frank Vandenbroucke ziet zichzelf als een geluksvogel, maar wat is zijn verdienste aan dit geluk? “Nul komma nul procent”. Volgens hem is dat echter geen reden om talenten die je gekregen hebt onbenut te laten. “Allerm minst, we moeten alle talenten ontwikkelen en onderwijs is daartoe de beste manier. Het financieringsmodel dat ik voorstel, heeft dan ook als doel die groepen te stimuleren die voorheen geen toegang kenden tot het Hoger Onderwijs. Er komt een tweede democratiseringsgolf aan.” Een interview met de politicus die de status-quo schuwt.

Bram Delen & Maarten Goethals

Veto: Zien we de voorbije jaren geen uitrangering van parlement en democratie in het hoger onderwijsbeleid?

Frank Vandenbroucke: «De onderwijswetgeving is enorm gebonden aan parlementair werk, veel meer dan andere domeinen. Waar u op doelt zijn de ontwikkelingen, zoals de BaMa-hervorming, die gestuurd zijn door Europese debatten en afspraken, onder de impuls van de instellingen zelf. Dat is echter een krachtig uitgangspunt. Die afspraken zijn dan, na zeer veel debat en adviesprocedures, vertaald naar parlementair niveau. Maar het is uiteindelijk het parlement dat groen licht moet geven en akkoord moet gaan met de voorstellen. Het is ook niet zo dat er geen enkele politieke marge meer was in dat groot Europees kader. Er waren immers verschillende wegen die naar een zelfde doel moesten leiden: een bepaalde kwalificatiestructuur en -niveau. Het Bolognaproces was een voorbeeld van een proces dat vertrok vanuit het veld — verenigingen van universiteiten en studenten — met andere woorden een *bottom-up* proces. Ik heb daar geen problemen mee en kan jullie geruststellen: het parlement heeft nog bijzonder veel te zeggen in de onderwijswetgeving.»

“Het basisdecreet wordt een tekst van deze tijd met een C van coördinatie”

Veto: Als socialist ziet u kwaliteit en democratisering niet als tegengesteld. Moeten de instellingen dan niet meer vrijheid krijgen om aan de schoolpoort te selecteren?

Vandenbroucke: «Ik pleit ervoor dat in Vlaanderen een tweede democratiseringsgolf op gang gebracht wordt. Dat is absoluut noodzakelijk, weliswaar met andere doelgroepen en methoden dan de eerste golf. De eerste is stilgevallen in de jaren zeventig. De tweede golf is nodig om principiële, morele redenen, want wij laten heel wat talenten van mensen onbenut en miskennen daardoor veel ontwikkelings- en emancipatiekansen. Dat stel je zeker vast in allochtone gemeenschappen. Het is bovendien ook nodig als we onze welvaart willen behouden, zowel in Vlaanderen, België als Europa. Maar gelijke kansen op middelmatig

niveau zijn geen gelijke kansen, daar ben je niets mee. Het is bijvoorbeeld dankzij zeer goed lager en middelbaar onderwijs dat in Vlaanderen, in de jaren vijftig en zestig, kinderen van arbeidersgezinnen hogerop zijn kunnen doorstromen in de samenleving, niet dankzij middelmatig onderwijs. Dat geldt evenzo voor hoger onderwijs. Het zijn met name de mensen die van thuis uit niet de relaties, het geld en de cultuur hebben mee gekregen die het onderwijs juist nodig hebben om zich te emanciperen. Die mensen hebben dus uitstekend onderwijs nodig.»

«Ik geloof niet dat het in Vlaanderen mogelijk is om het Amerikaanse model te introduceren waar kleine universiteiten zich specialiseren en zo hoge resultaten bekomen. Je hebt in Amerika enkele universiteiten van wereldklasse, maar daarnaast heb je een sliert van instellingen met een zeer bedroevende kwaliteit. Dat kunnen wij ons in Vlaanderen niet veroorloven. Wij krijgen hier geen Harvard of Oxford en moeten dat ook niet ambiëren, maar we moeten onze eigen notie ontwikkelen van kwaliteit. De lat van de basiskwaliteit, van elke universiteit en hogeschool, moet hoog liggen, anders bied je geen gelijke kansen op kwaliteit. Als we zo redeneren, denk ik, is het dan ook niet geschikt om te denken in termen van kleine versus grote instellingen. Elke instelling moet doelmatigheid nastreven in zijn aanbod. Een groot probleem is daarbij de blijvende versnippering van opleidingen. Als je de kwaliteit hoog wilt houden, moet je dus meer rationaliseren.»

Participatie

Vandenbroucke: «In de financiering die ik voorstel, bouw ik sterke prikkels in om samenwerking te belonen en instellingen te penaliseren die schaarse middelen spreiden over te veel verschillende opleidingen. In het nieuwe financieringsmodel zit een concentratiecoëfficiënt die weergeeft hoe een instelling haar studenten spreidt over verschillende opleidingen. Als er weinig studenten zijn voor een bepaalde opleiding — en dat is op zich niet erg — en als die nog eens op verschillende plaatsen wordt aangeboden, dan ben je zeer inefficiënt bezig. In het nieuwe financieringssysteem geef ik prikkels, in de vorm van financiële bonussen, aan de instellingen voor *echte* samenwerking, zoals het samen aanbieden van opleidingen. We geven ook een tegemoetkoming bij rationalisatie. Als je afbouwt, kan je het personeel niet zomaar op straat zetten; dat is niet menselijk. Wij willen degressief nog enkele jaren doorbetalen, zodat we geen bruusk effect creëren. De focus ligt dus op de doelmatigheid van het aanbod, wat nieuw is. Ik wil de financiering gebruiken om een beleid te voeren. Het systeem is niet bedoeld voor een status-quo, maar om zaken te veranderen, om een tweede democratiseringsgolf te begeleiden. Meer participatie betekent concreet meer geld voor de instellingen, want we willen een einde maken aan de bevrozing van de enveloppen.»

«Vervolgens is de vraag of je als instelling geïnteresseerd bent in ofwel meer studenten die zich inschrijven ofwel in meer studenten die slagen. Ik ben geïnteresseerd in dat laatste, vandaar dat ik radicaal kies voor outputfinanciering. Wij willen *enkel* studiepunten die verworven en diploma's die behaald zijn, financieren. Dat is een zeer radicale breuk. Bovendien verdubbelen we de financiering van de eerste zestig behaalde studiepunten. Hierdoor zullen de instellingen, waar de punten verworven worden, er alles aan doen opdat de studenten zouden slagen. We willen ervoor zorgen dat studenten die het moeilijk hebben niet verkommeren in een hoekje. In het systeem met inputfinanciering was er geen enkele impuls om zich te bekommeren om deze gevallen. Maar, dat wil ik erbij zeggen, iedereen in het democratiseringsproces heeft een verantwoordelijkheid. Ik begrijp niet dat wij maatschappelijk aanvaard dat zoveel studenten mislukken. Dit is een verantwoordelijkheid van zowel de instellingen als de studenten zelf. Je moet mensen een tweede kans geven, maar — alhoewel ik geen aanhanger ben van het invoeren van een 'leerrecht' — studenten moeten ook geconfronteerd worden met het feit dat ze niet eindeloos opnieuw kunnen proberen. Ik ben in deze zin voor een 'prestatiemoraal'. We moeten maken dat de mensen zo snel mogelijk op het juiste spoor zitten. En dat is zeker mogelijk in de nieuwe Bama-structuur. Het laat toe om te zeggen dat je als student niet onmiddellijk te hoog moet mikken. Je kan daarna, geleidelijk aan, bijbouwen.»

“Mensen zijn niet gelijk”

Veto: In uw conceptnota werden de eerste bachelors wel nog gefinancierd volgens het input-systeem.

Vandenbroucke: «Aanvankelijk hadden we drie elementen: een combinatie van in- en outputfinanciering, een bonus bij het behalen van het diploma en een studierendementsbonus. Dat waren drie verschillende

elementen in het systeem die het ingewikkeld maakten, want het was bijvoorbeeld zeer moeilijk om een rendementsbonus te definiëren zonder dat hij pervers zou werken. We hebben besloten om het simpeler te maken. Outputfinanciering is eenduidig en valt beter te

“Mondige mensen grijpen hun rechten, maatschappelijke zwakken niet. Je moet durven eisen en de zwakken structuur aanbieden”

controleren.»

Veto: Een veelgehoorde kritiek is dat de kwaliteit erop achteruit zal gaan. Examens worden gemakkelijker.

Vandenbroucke: «Ik heb een voorstel ingeschreven voor een externe examenbewaking.»

Veto: Nog eens een kwaliteitsbewaking, naast interne en externe visitatiecommissies en de accreditatie?

Vandenbroucke: «Dat gebeurt trouwens niet frequent. Waarom zou men bang zijn voor externe examinatoren als dat een licht systeem is?»

Veto: Omdat professoren nu al steen en been klagen over administratieve overlast.

Vandenbroucke: «We moeten daar een evenwicht in vinden. Ik denk dat een licht kwaliteitszorgsysteem voor examens mogelijk moet zijn. Ik denk niet dat er echt een groot risico is dat de examens in sommige instellingen gemakkelijker zouden worden omwille van outputfinanciering, maar in de mate dat die vrees bestaat wil ik wel op zoek gaan naar garanties tegen het afglijden van de examenkwaliteit. Een andere kritiek is dat we via het outputmechanisme de instellingen aanzetten om hun studenten te selecteren: enkel hen aannemen die succesvol zullen zijn. Dat is een sociaal selectiemechanisme. Vandaar dat ik heb voorgesteld om beursstudenten te laten tellen voor anderhalf, waardoor instellingen dus meer middelen ontvangen. We gaan ervan uit dat instellingen méér inspanningen zullen moeten doen om bepaalde studenten te rekruteren en vervolgens te laten slagen. De financiering is studentgerelateerd op basis van het slagen van studenten.»

Veto: Maar hoe valt 'meer zorg' te meten?

Vandenbroucke: «Je kan dat alleen maar meten door een proxy (een benaderingsvariabele, red.). De beste proxy is het inkomen van de ouders. De realiteit is dat het scholingsniveau enorm gecorreleerd is aan het inkomen van de ouders. Dat is voor ons een middel om studenten waarvan het diploma opwaartse mobiliteit betekent te onderscheiden van studenten waar dat zo niet is. Het inkomen is een voor de hand liggende indicator, maar er zijn er misschien nog.»

Diversiteitsengagement

Veto: Als u wilt rationaliseren zijn er twee opties. Of één Universiteit Vlaanderen of instellingen die zich gaan toeleggen op enkele domeinen.

Vandenbroucke: «De idee Universiteit Vlaanderen was een metafoor, van onze partijvoorzitter, voor een onderwijslandschap waar een sterke samenwerking belangrijk is. Ik denk niet dat we kunnen pleiten voor één universitaire instelling. We hebben nu vijf associaties, wat al een stap vooruit is, maar ik denk dat er wel nog meer samenwerkingsverbanden moeten komen, wil men zijn aanbod efficiënt rationaliseren. Ik hoop dat het landschap en het gedrag van de instellingen zal bewegen en dat zeker op het gebied van gelijke kansen. De universiteit heeft hier een grote verantwoordelijkheid.»

Veto: Wat vindt u dan van de suggestie van LOKO dat universiteiten zich moeten specialiseren in doelgroepenbeleid?

Vandenbroucke: «Ik vind dat nogal bizar. Er is natuurlijk een aanknopingspunt. Je zal in Antwerpen en Limburg omwille van de demografie een grotere instroom van alloctonen hebben en dus een grotere verantwoordelijkheid op dat punt. Maar het kan toch niet zijn dat Leuven enkel voor gehandicapten zorgt en Antwerpen voor alloctonen. Je zal maar Marokkaan in Kessel-Lo zijn of rolstoelstudent in Veurne. Ik hoor voortdurend — en denk daarbij 'bravo' — dat de K.U.Leuven geen subregionale begrenzing wil hebben. Het is dus een beetje raar om te zeggen dat voor Leuven alleen het Hageland telt wat betreft gelijke kansen. Ik was dan ook heel blij dat de K.U.Leuven het diversiteitsengagement heeft getekend. Ik hoop dan ook dat men de daad bij het woord voegt.»

Veto: Werkt een vaste benoeming in het Hoger Onderwijs niet contraproductief? Zou het niet beter zijn om professoren niet alleen naar boven, maar ook naar beneden te laten bewegen in hun

Frank Vandenbroucke

academisch profiel?

Vandenbroucke: «De vaste benoeming is niet hét issue. Dat is wél de vraag welk systeem we zullen gebruiken om professoren te evalueren. Ik zal proberen tegen 2007 een volledig afgewerkt evaluatiesysteem in te voeren met beroepsprocedures en functieomschrijvingen. Dat betekent dat wanneer iemand het feitelijk slecht doet en blijft slecht doen, hij niet meer beschermd hoeft te worden. Je moet de vaste benoeming eigenlijk zien als een aantrekkingsfactor voor een academische loopbaan. Een vaste benoeming kan positief zijn, mits de combinatie met een streng evaluatiesysteem.»

Liberaal

Veto: Wat vindt u van uw kerstrapport in De Standaard?

Vandenbroucke: «Ik heb dat vluchtig gelezen en had er niet echt bedenkingen bij. Het was wel objectief, denk ik.»

Veto: Een bedenking was dat de onderwijsvakbonden u te krenterig vinden.

Vandenbroucke: «Vakbonden die niet ontevreden zouden zijn, die verzaken aan hun fundamentele traditie. Vakbonden zijn eisende organisaties. Dat ze niet tevreden zijn, verbaast ons niet. We zijn nu bezig met ambitieuze onderhandelingen voor een meerjarenakkoord en dat is geen vanzelfsprekende zaak omdat er financiële grenzen zijn. Maar onderhandelingen zijn nooit gemakkelijk. Het belangrijkste dat uit het kerstrapport naar voor kwam, is dat dit kabinet een bijzonder ambitieus kabinet is op vlak van inhoud. Op een aantal punten willen wij grensverleggend werken. De bedoeling van de nieuwe financiering is om te hervormen en niet een financiële status-quo, wat de instellingen graag zouden willen. Kijk, onderwijs is een enorm belangrijke sector, de toekomst van mensen wordt er bepaald, maar vooral: de samenleving wordt er gevormd. En dat zijn we de laatste tijd vergeten. Daarom moet er grondig over worden gedebatteerd, moeten er noodzakelijke veranderingen komen en daarom ben ik ook minister van Onderwijs willen worden. Niet omdat ik veel dossierkennis had - veel minder dan over economie of sociale zekerheid - maar omdat het zo'n belangrijke zaak is.»

Veto: Bent u een moedig politicus? Uw voorganger Marleen Vanderpoorten (VLD) heeft het idee van financiering slechts geopperd.

Vandenbroucke: «Moedig? Het zou pretentius zijn om dat te zeggen. Maar het zou tijdverlies zijn een voorstel uit te tekenen dat er alleen maar voor zorgt dat iedereen krijgt

“Gelijke kansen op middelmatig niveau zijn geen gelijke kansen”

wat hij al heeft. Daarvoor zit ik niet in de politiek.»

Veto: Waar ziet u een taak weggelegd voor de overheid in de participatie van vrouwen aan het Hoger Onderwijs?

Vandenbroucke: «Er is duidelijk een glazen plafond. Ik vind het bijzonder ergerlijk als je kijkt naar de verzamelde decanen, rectoren en associatievoorzitters, dat is een pure mannenclub. Dat wijst op iets. Ik denk dat de overheid signalen moet geven. Bijvoorbeeld door in het kader van de nieuwe financiering afspraken te maken over dergelijke speerpunten. Daar is men gelukkig al mee bezig. Ik stel vast dat al wat beweegt binnen de wereld van de universiteiten, dat men aandacht krijgt voor een personeelspolitiek die het voor vrouwen mogelijk moet maken om hogerop te klimmen in de hiërarchie en in de leidinggevende posities. We moeten inderdaad vanuit de overheid signalen sturen

dat dit een belangrijk agendapunt is.»

Veto: Maar niet meteen zo ingrijpend als bij allochtonen?

Vandenbroucke: «Neen, omdat je bij allochtonen - net zoals bij sommige Vlamingen - zeer duidelijke, aanwijsbare problemen hebt, zoals een onvoldoende kennis van academisch Nederlands. Dat komt door het falen van het middelbaar onderwijs dat hen niet genoeg heeft voorbereid. Maar goed, het is dan zo. Daar moet je specifieke acties voor ontwikkelen als hogeschool of universiteit. Er zijn ongetwijfeld ook allochtonen die beter spreken dan ik, maar er zijn ook wel andere gevallen. Ik denk dat de achterstelling van vrouwen ten opzichte van leidinggevende posities een subtieler probleem is, wat het moeilijker maakt om vanuit de regering eenduidige richtlijnen te geven. Het gaat hier bijvoorbeeld om een hele eigenzinnige cultuur van leiding geven. Wanneer mensen beoordeeld worden op leiding geven, worden ze beoordeeld op zeer mannelijke

eigenschappen. Dat is zowel in de bedrijven als in het universitaire leven, maar bedrijven zijn onder-tussen een beetje slimmer geworden en vinden nu ook de vrouwelijke eigenschappen belangrijk.»

Lectuur

Veto: Er is nu een minidecreet. Dat wordt soms oneerbiedig een juridische jungle genoemd...

Vandenbroucke: «Dat is niet oneerbiedig (lacht).»

Veto: Er was toch een mooi gecoördineerd basisdecreet dat leesbaar was voor niet-juristen?

Vandenbroucke: «Het zal

problemen tot aangename lectuur? Neen, dat is ook niet de bedoeling.»

Economische sector

Veto: Het heeft dus niet te maken met de vrees van de VLD dat de SPA met de pluimen van de verwezenlijkingen als studentenparticipatie en flexibilisering zou gaan lopen?

Vandenbroucke: «Neen, ik zie ook niet in hoe men daarmee kan gaan lopen. Het is toch niet omdat men iets verzamelt, dat men het ook allemaal bedacht heeft. Wie denkt dat nu?

Veto: De publieke opinie?

Veto: Maakt het eigenlijk nog uit wie aan het hoofd staat van dit kabinet staat? Waar zit het verschil nog tussen een liberaal en een sociaal-democraat?

Vandenbroucke: «Het maakt absoluut een verschil uit. Mijn fundamentele overtuiging, of het nu gaat om gezondheidszorg, sociale politiek, werkgelegenheids- of onderwijsbeleid, is dat je beleid goed moet zijn voor de sterken en sterk voor de zwakken. Een leerling die sterk is in eender wat, wel, laat die het zo goed mogelijk doen en de top bereiken. Maar om sterk te zijn voor de zwakken heb je een zeer gerichte politiek nodig waarin je ook wel eens inspanningen durft eisen van de instellingen. Sterk zijn voor de zwakken volstaat niet met het toekennen van individuele rechten. Want mondige mensen grijpen hun rechten, maatschappelijk zwakken niet. Je moet durven de zwakken structuur aanbieden. Ik vind dat de onderwijsinstellingen weer, zoals in de eerste democratiseringsgolf, een breed, maatschappelijk bondgenootschap moeten maken rond onderwijs, samen met de

“Ik vind het bijzonder ergerlijk om te kijken naar de verzamelde decanen, rectoren en associatievoorzitters. Dat is een pure mannenclub”

cultuur, en welzijns- en sportsector en de economische sector, en niet alleen met de economische zoals vaak gesuggereerd wordt. Je hebt een breed bondgenootschap van mensen nodig die zeggen dat onderwijs belangrijk is, want het gaat hier om de talenten van mensen die je moet ontwikkelen. Onderwijs dient immers niet alleen om mensen voor te bereiden op de onmiddellijke aansluiting met de arbeidsmarkt, want jobs veranderen daarvoor veel te snel.»

«Wij moeten durven streng zijn op dat vlak. Iedereen heeft aangeboren talenten, maar het is afhankelijk van de eerste levensjaren en het milieu waarin je bent geboren en opgegroeid of je al dan niet je talenten kan ontwikkelen. Welke eigen verdienste heb je nu aan zulke talenten? Het al dan niet hebben van talenten, is bepaald door de natuur. Waar ik dan streng in ben, is in het stimuleren en het ontwikkelen ervan. Ik wil iedereen de nodige kansen bieden om dat te doen. Ik heb bijvoorbeeld veel geluk gekend. Ik heb ouders die allebei hebben gestudeerd, ik ben blank en ben in Europa geboren. Wat is mijn verdienste hier aan? Niets! Nul komma nul procent. Maar ik ben wel verplicht om die kansen te grijpen en uit te bouwen, zodoende dat ik er anderen, die minder kansen hebben gekregen, mee kan helpen. Voor mij zijn, in dat opzicht, mensen niet gelijk; dat is het verschil met oud-links. Maar er moeten wel voor iedereen gelijke kansen gecreëerd worden. Ik kan dat nog het best verwoorden met enkele regels van een gedicht van Herman De Coninck. “Als ik dan door het venster kijk/ Dan zie ik verschillende bloemen/ vormen en kleuren./ Maar de zon en de regen zijn er voor iedereen./ Een pracht aan diversiteit, wel, dat is socialisme.” De Coninck zegt dat wel beter (lacht), maar het beeld geeft perfect weer wat ik bedoel: niemand is gelijk en dat maakt iedereen uniek. En opdat iedereen zichzelf zou kunnen ontwikkelen, is het best dat de tuinier een socialistische tuinier is.»

Veto: Dat is wel een heel ander discours dan de VLD die momenteel radicaal de kaart trekt van de hardwerkende Vlaming. Hoe houdt u het uit met die coalitiepartner?

Vandenbroucke: (droogjes) «Het is eigen aan de

(foto Jelle Goossens)

Pinten pakken met politici

Alcohol is de zwakke plek van politici. Dat bewees Vlaams Belanger Wim Van Dijck nog maar eens door ladderzat in het Vlaams Parlement te verschijnen. Vier kotgenoten spelen daar handig op in. Met de belofte van een pint lokken ze toppolitici naar hun kot voor een stevige debatavond. Daar wacht de politici een verrassing.

Dries De Smet

Het zaaltje waar de politici ontvangen worden, is amper drie bij drie groot. Van die negen vierkante meter, wordt dan nog een stuk ingenomen door een echte toog. Het publiek staat recht, soms zelfs buiten.

Ondanks de krappe locatie wist het gezelschap van 'Onder den Toog', want zo noemen ze zichzelf, al een mooie lijst sprekers te verzamelen: Rik Daems, Louis Tobback en vorige week Tom Dehaene. "Geen enkele politicus liep boos weg, integendeel: Tobback feliciteerde ons met de grote opkomst!"

Veto: *Politici op kot uitnodigen. Hoe komen jullie erbij?*

Jeroen (organisator): «Toen we hier vorig jaar op kot kwamen, was er vooraan een rommelkotje. Wij wilden een themakamer in de plaats. Eerst was er het idee van een beachkamer, maar dat leek ons te vuil. Opeens brachten onze andere kotgenoten, Willem en Ewout, een toog mee. Zo is ons café begonnen.»

Lieven (organisator): «Op kot maakten we voortdurend grapjes over de Leuvense Vlaams Belanger Hagen Goyvaert. Na een tijd dachten we: 'waarom vragen we die niet eens voor een serieuze debat?' Zo zijn we vertrokken. Doordat we Izzy Van Aelst

kennen, konden we snel een nieuwe politicus vinden voor een volgend debat.»

Veto: *Zijn er al politici boos weggelopen omdat ze de locatie te klein vonden?*

Lieven: «Dat niet. Maar toen de woordvoerder van Daems binnenkwam, liep hij ons cafézaaltje voorbij en becommentarieerde de kleinheid van onze keuken. En dan nog te bedenken dat onze keuken groter is dan ons zaaltje vooraan.»

Jeroen: «Tobback feliciteerde ons met de opkomst. Hij was even voordien met drie andere politici gaan debatteren bij de rechten en daar was dertig man. Wij haalden het dubbele.»

Veto: *Toen Daems kwam spreken, haalden jullie de nationale en regionale pers.*

Lieven: «De woordvoerder van Daems was een gladder kerel. Voordien belde hij enkele malen en het viel op dat hij steeds in krantentitels praatte. 'Daems drinkt pint bij studenten', bijvoorbeeld. Hij had een persbericht gestuurd naar alle media. We kwamen op *Studio Brussel* en *Radio2* en haalden zelfs de voorpagina van *Het Laatste Nieuws*.»

Veto: *Welk soort publiek komt naar jullie debatavonden?*

Jeroen: «De meeste mensen die hier rondlopen zijn vrienden of vrienden van vrienden. Vaak zijn het mensen die nooit

naar een auladebat zouden gaan. Een groep half-geïnteresseerden, waardoor we het debat gezellig en toegankelijk maken.»

Lieven: «We delen ook flyers uit in de buurt. Die mensen zijn meestal niet geïnteresseerd, maar soms komen ze op een ander ogenblik wel eens langs om pakweg een paar glazen te geven voor ons café.»

Veto: *Wie staat nog op jullie verlanglijstje?*

Lieven: «Bart Staes (Groen!) en Bieke Verlinden (SP.A) komen al zeker. Op ons verlanglijstje staan Belangers als Marie-Rose Forel, Karel Dillen en Anke Vandermeersch

(foto Jelle Goosens)

en VLD'ers als Jean-Marie De Decker, Walter Grootaers en Herman Schuermans.

Misschien moeten we ons terrein ook uitbreiden naar niet-politici. Grappenmaker Tony Bell en pornokoning Eddy Lipstick zien we wel zitten.»

www.onderdentoog.tk

Zoon van Celie zet de hoorns op

We hoeven niet te drummen voor een plaatsje in *Onder den Toog*. Voor een publiek van twintig man doet Tom Dehaene zijn ding. "Het zal aan mij liggen," verklaart Dehaene als de organisatoren vertellen dat er de vorige keren meer volk was. Nochtans kent iedereen Tom Dehaene als de zoon van Celie.

Tom Dehaene is Vlaams parlements lid voor de CD&V en OCMW-voorzitter in Zemst. In het Vlaams Parlement houdt hij zich bezig met de zachte sectoren: welzijn, volksgezondheid en wonen. Niet de meest sexy onderwerpen.

Maar ook zijn partij, CD&V, is niet echt sexy. "Wij zijn geen partij van extremen," zegt Dehaene. "Daarom zijn we ook minder aantrekkelijk voor jongeren. Maar net omdat we een centumpartij zijn, zijn we ook het meest geschikt om te besturen."

Hij bevestigt dat hij opkomt bij de gemeenteraadsverkiezingen om opnieuw OCMW-voorzitter te worden. Iemand uit het publiek wil weten hoe hij denkt over het gelijke aantal mannen en vrouwen op de lijst. "Ik vind dat geen goede zaak. Vaak is het niet meer dan een excuus-Truus. Ik vergelijk dat wel eens met het advocatenberoep. Niet zo lang geleden waren dat ook allemaal mannen. En kijk nu eens."

Waarop de moderator hem uitdagend voorlegt wat hij van genetische discriminatie vindt. "Dat is toch niet zo uitzonderlijk," weerlegt Dehaene. "Een bedrijf wordt toch ook vaak van de ouders overgenomen? Ik begrijp die afgunstige reacties wel voor een stuk. Maar het is niet zo dat ik van bovenaf gemaakt ben. Ik ben ook op het onderste niveau begonnen."

De traditionele slotvraag zorgt voor hilariteit. Omdat het debat in de Noormannenstraat ligt, moet de spreker op de foto met een vikinghelm. Zonder morren laat Dehaene zich de hoorns opzetten.

CONTINGENTERING VAN DE ARTSENOPLEIDING

Ondemocratisch of onmenselijk

Het ingangsexamen bij de artsenopleiding blijft voor commotie zorgen. Op 1 december beoogden zo'n duizend Waalse artsenstudenten tegen de invoering van contingentering in het zuidelijke landsdeel. In 2002 werd in Wallonië de numerus fixus na de kandidaturen afgevoerd, omdat de Franstalige gemeenschap de maatregel als onvoldoende bewezen achtte. In juni 2005 komt er echter opnieuw een numerus fixus, ditmaal al na het eerste jaar.

Bram Delen

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) steunde het protest van de Franstalige studenten. Medica, die de Leuvense artsenstudenten vertegenwoordigt, reageerde hier boos op. De Leuvense studentenkoepel LOKO schippert dan weer tussen principiële afkeuring van contingentering, tenzij voor (tand)artsen. De Vlaamse studentenbeweging is traditioneel tegen ingangsexamens en contingentering geweest, maar de specifieke casus van de artsen ligt zwaar op de maag.

Volgens Medica is een ingangsexamen in de medische sector een noodzakelijk kwaad om de gezondheidszorg betaalbaar te houden. Te veel artsen zou leiden tot medische overconsumptie. Daarom is het aantal RIZIV-nummers -die artsen toelaten een zelfstandige praktijk te beginnen en de patiënt terugbetaling van zijn ziektekosten garanderen- beperkt. Dus zorgt een toelatingsproef voor een gelimiteerd aantal studenten dat

aan de artsenstudie kan beginnen en dus van een eigen stekje binnen het corps verzekerd is. Bovendien argumenteert Medica dat een ingangsexamen ook in het belang van de patiënt is, omdat een arts slechts de nodige ervaring kan opdoen als er voldoende patiënten bij hem over de vloer komen. Vanuit meer praktisch oogpunt — maar dat zal Medica niet licht toegeven — biedt een ingangsexamen bescherming tegen een overaanbod aan artsen, waardoor het beroep financieel zeer aantrekkelijk blijft.

VVS is principieel tegen contingentering -zowel ingangsexamens voor én na het eerste jaar als uitstroomexamens — omdat het de democratisering van het onderwijs in gevaar zou brengen. Een selectie aan de schoolpoort zou vooral mensen doorlaten die een sterke socio-economische achtergrond hebben. Bovendien acht VVS dat het onmogelijk is om vraag en aanbod in de medische sector te voorspellen, laat staan op mekaar af te stemmen.

Dat het berekenen van de medische vraag geen sinecure is, bewijst het dissident geluid dat Alain De Wever (ULB) de wereld instuurt. Dewever schat de toekomstige noden in de geneeskunde veel groter in dan de planningscommissie. Deze laatste is per slot van rekening een corporatie en geen wetenschappelijk comité. De Wever ziet de vraag in de toekomst sterk gelieerd aan de vergrijzing, welvaartsziektes en fertiliteitsproblemen.

Planning

Niet enkel het inschatten van de vraag levert problemen op, maar ook het aanbod. Bij de bepaling van het aantal uitstromende artsen moet rekening gehouden worden met

de leeftijdsopbouw van de groep artsen, hoeveel er deeltijds zal gewerkt worden en de exodus van Vlaamse artsen naar Nederland. In de geneeskunde zijn de babyboomers ondertussen al over de vijftig en wanneer deze ermee kappen zal de vraag naar afgestudeerde artsen op korte tijd pieken. De huisartsen trekken al aan de alarmbel. Ook in de studie van De Wever signaleert een groeiende onderbezetting en tekorten in de specialisaties. Dat de planningscommissie niet altijd even accuraat werk levert, tonen de feiten aan. In de periode van 2001-2002 tot academiejaar 2004-2005, is er een gecumuleerd tekort van 78 gediplomeerde tandartsen ontstaan.

VVS betreurt het dat de budgettaire problemen in de gezondheidszorg op de rug van de student terecht komen in de vorm van contingentering. Volgens hen zijn er andere oplossingen wenselijk. Het invoeren van een getrappt systeem bijvoorbeeld dat patiënten verbiedt om rechtstreeks naar de (duurdere) specialist te stappen, zonder de huisarts eerst gehoord te hebben. Ook idealisering - elke patiënt moet een vaste huisarts nemen - zou kostenbesparend moeten werken.

Door bijscholing aan artsen te verplichten zou dan weer het argument van Medica kunnen weerlegd worden dat ingangsexamens ook in het voordeel van de patiënt werken. Hetzelfde geldt voor het stimuleren van groepspraktijken.

Kine

Wat Medica echter vreest, is dat wanneer het ingangsexamen in Vlaanderen zou vervallen, de studenten geneeskunde in een kine-scenario terecht komen. Bij kinesie-

therapie is het namelijk zo dat iedereen vrij de opleiding mag aanvatten, maar dat niet elke afgestudeerde een RIZIV-nummer krijgt. Dit wil niet zeggen dat je geen job als kinesist kan vinden, alleen kan je het vergeten om als zelfstandig therapeut aan de slag te gaan. Rudy Demotte, minister van Sociale Zekerheid, laat daarom jaarlijks een examen organiseren dat bepaalt welke pas afgestudeerde kinesisten een RIZIV-nummer krijgen. Zo werden dit jaar 273 kinesisten geselecteerd.

Aanvankelijk stelde de federale regering aan de onderwijsinstellingen voor om hun verantwoordelijkheid te nemen en een ingangsexamen in te voeren en dus eenzelfde regeling als in de artsenopleidingen te treffen. Demotte kon dit als federaal minister niet verplichten omdat contingentering een gemeenschapsmaterie is.

Dit voorstel stuitte op een onvoorwaardelijke 'njet' van de Vlaamse instellingen die niet wilden snoeien in het aantal studenten kinesitherapie, terwijl de Waalse bureaus zouden doen alsof er niets aan de hand was - zoals tussen 2002 en 2005 bij de artsen. Demotte kon dan wel geen ingangsexamen voor kine afdwingen, maar wel een uitgangsexamen opleggen. En zo geschiedde het.

Vandaar de huidige bizarre situatie: Waalse artsenopleidingen die tussen 2002 en 2005 geen contingentering hadden, werkten als katalysator in het kine-dossier dat leidde tot contingentering in de vorm van een uitgangsexamen door de versnippering van de bevoegdheden: onderwijs op gemeenschapsniveau en gezondheidszorg op federaal niveau. Raakt u er nog aan uit? Neen? Welkom in België.

Examens en hoe deze hel te overleven

Dennengeur en kerstmuziek. De wereld bereidt zich voor op een stemmige kerst. Wij echter brengen de feestdagen door op een tochtig zolderkamertje, de voeten tegen een straalkachel en de oogleden half gesloten boven een droge cursus. Een stevige tas koffie of vitaminepreparaat als enige bondgenoten in de pure ellende die in academische kringen ook wel examens worden genoemd. Maar zijn dat wel degelijk onze enige redmiddelen en hoe raken we deze keer wel heelhuids door de examens?

Tom Van Breussegem

Mens sana in corpore sano, merkte een zekere Juvenalius eeuwen geleden op. Wie zijn wij om de man tegen te spreken? Het zal je ook niet verwonderen dat als eind december Leuven leegloopt, de goede zorgen van de Vlaamse mama's daar voor iets tussen-zitten. Thuis krijgen we immers driemaal daags een deftige maaltijd onder de neus geschoven. Al lijkt dat meer ingegeven door gemakzucht dan aandacht voor onze eigen gezondheid, het is en blijft een hoeksteen van een gezonde levenswijze en dus erg belangrijk tijdens de examens. Het is van groot belang om niet alleen op vaste tijdstippen te eten, ook op vaste tijdstippen te gaan slapen en dat maar liefst acht uren per nacht. Vergeet ook niet genoeg te drinken tijdens de uurtjes die je zwetend en zwoegend boven de boeken doorbrengt. Het lijkt misschien aanlokkelijk om met de restjes rode wijn van nieuwjaarsnacht, die behoefte te vervullen, maar dat is hoegenaamd uit ten boze.

Paardenmiddelen

Sommige studenten hebben de neiging om tijdens de examens hun toevlucht te zoeken tot paardenmiddelen. In de hoop stress of andere kwaaltjes die met de examens gepaard te onderdrukken, grabbelen ze als bezetenen in het medicijnkastje. Medicijnen worden vaak ten onrechte gedemoniseerd. Uiteraard mag men er niet lichtzinnig mee omspringen, maar onder begeleiding van een arts kunnen ze extra steuntje in de rug betekenen.

Kalmeermiddelen & slaapmiddelen: Er zijn er heel wat op de markt en zelfs types waar weinig neveneffecten bij optreden. Toch niet als je ze niet langdurig neemt. Ze worden gebruikt bij mensen die

overmand worden door stress. In dat geval kunnen die middelen je helpen om beter te presteren en achteraf alles beter te relativiseren.

Pepmiddelen: Amfetamines zijn veel minder onschuldig. Je kunt ze enkel onder voorschrift of bij de plaatselijke wielervederhandelaar krijgen. Wie minder drastische middelen zoekt, kan zijn toevlucht zoeken in vitaminecomplexen. Je vindt ze in zowat elke drogisterij, maar meer dan een placebo-effect moet je niet verwachten. Geen van die middelen heeft zijn doelmatigheid in een wetenschappelijk onderzoek bewezen. Een andere klasse van middelen zijn de cerebrale vaatverwijders, ze vergroten bloedtoevoer naar de hersenen. Ze zijn erg duur en enkel op voorschrift te verkrijgen. Wat men er ook mag over vertellen: je dementie grootvader kan er misschien deugd van hebben, maar zijn studerende kleinzoon of -dochter zal er weinig voordeel uit halen.

Chocola

Als je het niet zo begrepen hebt op chemische mengseltjes kan je natuurlijk een beroep doen op enkele meer natuurlijke alternatieven. Ons lievelingszoethoudertje tijdens de examens is nog steeds chocolade. Vergis je niet, we laten ons niet verleiden tot ordinaire "ouwe wijvenpraat". Dit is wel degelijk wetenschappelijk onderbouwd. Een reep pure chocola bevat immers meer cafeïne dan een kop koffie. Chocolade bevat ook een stimulerende stof, theobromine genaamd, die de alertheid verhoogt. Dat kan tellen om de vroege of late uurtjes door te komen en je houdt er bovendien geen stinkende bek aan over. Maar het gaat veel verder. Chocolade speelt ook in op ons humeur. Als dat geen goed nieuws is voor je familieleden. Ze verhoogt immers het serotonine- en endorfinegehalte in de hersenen. Wie een beetje thuis is in de wereld van de biologie, weet dat die stoffen een oppeppend effect hebben. Dit is voor een groot deel te danken aan de stof fenylethylamine, welke van nature in de hersenen voorkomt en bij emotionele opwindings vrijkomt. En zo komen we natuurlijk bij een nadeel terecht. Chocolade staat er immers om bekend lustopwekkend te zijn en zin in seks in de hand te werken. En dat kan je misschien wel beter missen, al is wat afleiding bij tijd wel lekker meegenomen.

Meer nuttige info vind je op <http://www.kuleuven.be/gezondheid/pdf/Gezondstuderen.pdf>

Examens: Minder contraceptie, meer faalangst

Tijdens blok en examens raken onze geest en lichaam al eens vaker in de knoop. Dokter Rikka De Roy vangt, als arts in het Medisch centrum van de K.U. Leuven, een hoop studenten op die op haar hulp kunnen rekenen om die knoop te ontwarren.

Veto: *Krijgt u met de examens voor de deur of tijdens de examens meer studenten over de vloer?*

Rikka De Roy: «Nee, niet bepaald meer. Eens de blok en examens eraan komen, studeren de meeste studenten thuis. Ze komen wel met dringendere of ernstigere klachten bij ons langs en dus blijft de belasting voor ons wel hetzelfde. Studenten die door het jaar te kampen hebben met klachten als depressie of eetstoornissen onder invloed van toenemende stress hebben een intensievere begeleiding nodig. Anderzijds zien we ook een verschuiving van de klachten. Als het in het jaar vaak gaat over luchtwegeninfecties en contraceptie, zijn dat nu vooral slaapstoornissen, faalangst en vermoeidheid.»

Veto: *Zijn het overwegend lichamelijke klachten of gaat het ook om psychische?*

De Roy: «Die overlappen sterk en vaak komen de mensen ook op de proppen met gecombineerde klachten en dan uit zich dat zowel psychisch als fysisch. Door het jaar gaat het tot in een derde van de gevallen over mentale klachten. In de examens evolueert dat tot ongeveer de helft.»

Veto: *Hoe kunnen we voorkomen dat we bij u op visite moeten komen?*

De Roy: «Mensen die in goede gezondheid verkeren, zowel psychisch als fysiek, raden we aan om zich goed te blijven verzorgen tijdens de blok en de examens. Bovendien kunnen we niet genoeg nadruk leggen op voldoende ontspanning, een goede nachtrust en gezonde voeding. Bij mensen die zich minder goed in hun vel voelen, dringen we erop aan, dat hun problemen opgelost worden voordat ze aan de examens beginnen. Zodat het zeker niet escaleert tijdens de examenperiode. Preventief kan er dus bijzonder veel gedaan worden.»

Veto: *Is er een goede tip die we allemaal kunnen gebruiken om er zonder kleerscheuren door te geraken?*

De Roy: «Het is heel belangrijk om een goed evenwicht te bewaren. Tijd nemen om te ontspannen en zich vooral niet isoleren. Dat werkt in twee richtingen. Vooral mensen die kwetsbaar zijn of het moeilijk hebben, nemen de tijd niet om contact te zoeken. Langs de andere kant zijn andere studenten ook geneigd om buiten te komen en die mensen op te zoeken of initiatief te nemen om iets samen te doen. Voor mensen die zich psychisch minder goed in hun vel voelen, is het belangrijk dat zij goed omkaderd worden. Dat kan op kot of thuis zijn. Ze moeten voor zichzelf uitmaken op welke plek ze zich goed voelen. Maar het is erg belangrijk dat ze overdag ook andere mensen zien, waarmee ze kunnen praten en aan wie ze kunnen tonen hoe ze zich voelen.»

TELEBLOK: ACHTER DE SCHERMEN

Als blokken te beestig wordt

Iedereen kent het wel: Teleblok, een initiatief van de CM-jongeren-service *Skratsj* en hét luisterend oor tijdens een gestresste examenperiode. Nu is het nog een project dat pas actief wordt van eind mei tot eind juni. Toch willen we het, naar aanleiding van de nakende examens, eens in het licht zetten. Veerle Aerts, verantwoordelijke van Teleblok, liet ons een kijkje nemen achter de schermen.

Liesbeth Deleu

Veto: *Teleblok is een initiatief dat volledig steunt op de hulp van vrijwilligers. Wat moet men doen om een teleblokvrijwilliger te worden?*

Veerle Aerts: «Wanneer nieuwe vrijwilligers zich aanbieden —dit is ongeveer de periode— houden we eerst een kennismakingsgesprek. Daarna volgt een vormingscursus waar men leert wat nodig is om mensen met problemen telefonisch te helpen. Leren luisteren is hierbij een belangrijk onderdeel. Er volgt ook uitgebreid uitleg over specifieke studie- en andere problemen. Studieproblemen komen immers nooit alleen. Na de cursus zien we dat vaak een derde tot de helft van de deelnemers is

afgevallen.»

Veto: *Hoe komt dat?*

Aerts: «In de cursus komen velen tot inzicht dat het geen gemakkelijke klus is. Je moet openstaan voor problemen van onbekenden en samen op weg kunnen gaan naar een goeie oplossing.»

«Na de cursus wordt een startbijeenkomst georganiseerd waar nieuwe vrijwilligers de kans krijgen om vrijwilligers van vorige jaren te spreken en desnoods vragen

kunnen stellen.»

Veto: *Wie belt eigenlijk naar de Teleblok-lijn?*

Aerts: «Eerst en vooral heb je de studenten zelf. We weten niet precies welke leeftijdsgroep het meest gebruik maakt van de lijn omdat de anonimiteit van de bellers behouden wordt. Wanneer ze het zelf niet zeggen kunnen we het dus niet weten. Er wordt ook niet specifiek naar gevraagd. Maar als ik kijk naar cijfers van vorige jaren is ongeveer 44% van de bellers tussen de twaalf en achttien

jaar en 20% ouder dan achttien. Van de overige 35% is het dus niet geweten.

Naast de studenten zijn er ook ouders of begeleiders van studenten die contact met ons opnemen.»

Veto: *Heb je ook soms vervelende bellers?*

Aerts: «Inderdaad, dat hebben we zeker. Grapjassen die steeds bellen en zo de lijnen bezet houden. Na het overschakelen naar een 0800 nummer steeg het aantal enorm.»

«We hebben nu de mogelijkheid in de telefooncentrale om, van nummers die vaak terugkomen, de vier laatste cijfers te onthouden. Om te voorkomen dat dat nummer steeds terugbelt, wordt dan contact opgenomen met Belgacom die ervoor zorgt dat het nummer wordt geblokkeerd. Dit werkt ontmoedigend.»

Veto: *Tenslotte, heb je nog enkele studietips?*

Aerts: «Eigenlijk geven we nooit algemene tips omdat alle studenten individueel verschillend zijn. Voor de één is studiemethode A het beste, terwijl een ander het best studeert volgens studiemethode B. Eigenlijk geven de vrijwilligers geen pasklare antwoorden op de vragen van bellers. Ze gaan, samen met de student, op weg om zo tot een goed antwoord te komen.»

Informatieadres: www.teleblok.be
0800/ 13 144

Kerstinterview met

De storm van persaadacht die bij de start van het academiejaar opstak, is gaan liggen en de toga valt eindelijk in de goede plooi. Kerst- en eindejaarsdagen zijn traditioneel gezien een moment van rust en bezinning. Ook rector Marc Vervenne kijkt tevreden terug op een bruisende start van zijn eerste ambtsperiode. Als we hem mogen geloven, is de periode van pijnlijke hervormingen achter de rug en is het tijd om de verworvenheden te versterken en te consolideren. Het werd een gesprek over de K van de K.U.Leuven, tegendraadse ministers en de exponent van de sociale voorzieningen: Alma natuurlijk. Want aan die laatste wordt niet geraakt, ook niet door de minister.

Tom van Brussegem

Veto: Uw voorganger André Oosterlinck had een heel eigen stijl. Dat kwam naar voor op de manier waarop hij vergaderingen leidde, zijn drastische hervormingsplannen en zelfs in de keuze van zijn eredoctoraten. U lijkt veel gematigder en een meer afwachtende houding aan te nemen. Of is dat enkel perceptie?

Marc Vervenne: «Voor zover je mensen kunt vergelijken met elkaar, is het moeilijk iemand die tien jaar rector is geweest te vergelijken met iemand die het vijf maand doet. In elk geval worden de zaken samen met de bestuursploeg behartigd. Ik handel daarbij bewust zoals ik handel, via overleg en met een overdachte timing. Een belangrijk aspect van die benadering is dat ik de dossiers eerst grondig wil uitspitten. Ik zal zeker niet over één nacht ijs gaan. Er is bovendien op dit moment geen nood aan nieuwe hervormingen. We moeten in de eerste plaats consolideren wat er bereikt is, bijsturen waar dat nodig is en nieuwe beleidsrichtingen in overleg exploreren.»

Plurale instelling

Veto: U heeft steeds beweerd dat de K in K.U.Leuven, in tegenstelling wat rector Oosterlinck beweerde, niet voor 'kwaliteit' staat maar voor 'katholiek'.

Vervenne: «Hier wil ik even nuanceren. Ik heb gezegd: de 'K' staat in eerste instantie voor katholiek. Dat ze ook staat voor kwaliteit is evident. Een universiteit kan alleen maar echt katholiek zijn als ze voor kwaliteit gaat. Je komt pas in de problemen als je 'katholiek' in sectaire termen bepaalt en dan ga je fossiele denkbeelden hanteren.»

«Ik leg niet speciaal 'katholieke' accenten in mijn beleid. Ik vind dat als je een katholieke universiteit bent, je dan moet weten waarvoor dat staat en je daar kritisch in moet zijn. We zijn geen 'pauselijke' universiteit en we vallen ook niet samen met het instituut kerk. Fundamenteel voor een katholieke universiteit is dat ze ook haar eigen levensbeschouwelijke grondslagen kritisch en wetenschappelijk bevraagt. We zijn pluraal ingesteld en vanzelfsprekend geldt de vrijheid van onderzoek. Kritische bevraging is een basishouding. We zijn ook geen getto. Eenieder, van welke gezindheid ook, moet zich hier thuisvoelen, in wederzijds respect.»

«Mij gaat het niet zozeer om het naamkaartje. Als katholiek enkel een bordje is om aan de deur te hangen, dan hoeft het voor mij niet. Onze fundamentele waarden gaan verder dan de louter humanistische. Het gaat vaak om heel tegendraadse evangelische waarden, die ingaan tegen wat maatschappelijk gangbaar is, of daar

minstens kritiek op leveren. In een katholieke universiteit worden die uitgangspunten ook vertaald in het beleid. Dat katholieke karakter beïnvloedt onder meer de thema's van ons onderzoek. Ik neem als voorbeeld het Hoger Instituut Voor de Arbeid. Eén van de onderzoeksthema's is daar de armoedeproblematiek. Als katholieke universiteit moet je daar prioriteit durven aan geven, ook als dat maatschappelijk minder hoog op de agenda staat. Katholiek zijn staat voor fundamentele keuzes die maatschappelijke repercussies hebben.»

Veto: Binnen vier jaar wordt u geëvalueerd en niet herkozen. Doet dat afbreuk aan de legitimiteit of het democratische karakter van uw mandaat?

Vervenne: «Nee, ik denk dat niet. Ik hecht heel veel belang aan democratie maar dan in de échte zin van het woord, namelijk het hebben van een draagvlak. Of dat er nu om de vier jaar een evaluatie is dan wel een verkiezing, doet er niet veel toe. Maar die evaluatie moet dan wel serieus gebeuren en niet en petit comité. Bovendien ben ik erop bedacht mezelf op tijd en stond in vraag te stellen. Ik hoop dat ik zelf op tijd kan inschatten of ik goed of slecht bezig ben.»

«Zo'n evaluatie moet in de eerste plaats een moment van bezinning zijn. Waar staan we met de universitaire gemeenschap, waar zijn we mee bezig? Het is van het grootste belang dat we al tijdens die vier jaar genoeg signalen krijgen van de basis. De universiteit is immers een groot schip en je moet vaak lang aan het roer draaien voordat het van koers wijzigt.»

Veto: In het begin van dat academiejaar was er een sfeer van samenwerking tussen de Leuvense en Gentse universiteit. We hebben de indruk dat die sfeer opnieuw gekanteld is. Het is alsof de Gentse universiteit zich opnieuw bedreigd voelt door de Leuvense associatie. Zit de pax universitatis opnieuw op de wip?

Vervenne: «Absoluut niet. Er bestaat een uitstekende verstandhouding tussen de rectoren van die twee universiteiten, zowel op institutioneel als op persoonlijk vlak. Maar ook met de andere rectoren is de verstandhouding uitstekend. We hebben steeds een constructieve boodschap willen uitbrengen. Als Gent nu toenadering zoekt tot Brussel, moet je dat in een bepaalde context zien. Ook wij staan open voor samenwerking met Brussel, maar evenzeer met Antwerpen en Hasselt. Er wordt hard gewerkt aan die pax universitatis en de sfeer binnen de Vlaamse Interuniversitaire Raad is echt goed. Er is ook meer dan de as Leuven-Gent. We bouwen aan een netwerk van universiteiten in Vlaanderen. Dat betekent niet dat competitie noodzakelijk iets slechts is. Het kan een stimulans zijn om jezelf te bevragen, keuzes te maken en een unieke kans om je eigen zwaktes en sterktes te leren kennen.»

Loopafstand

Veto: Hoe zal het universitaire landschap er in de toekomst uitzien?

Vervenne: «Ik weet dat vroeger de idee van een 'Universiteit Vlaanderen' gelanceerd is, maar ik ben daar zelf geen voorstander van. Ik ben van mening dat de diversiteit, die er nu is in het Vlaamse universitaire landschap, uniek is. Ik denk

dan niet alleen aan de diversiteit vanuit levensbeschouwelijk oogpunt, maar ook die op basis van de eigen culturen en het eigen aanbod. Dat is iets wat we zeker moeten behouden, terwijl we tegelijk ruimte laten aan initiatieven tot optimalisering en rationalisering.»

(foto Roman Verraest)

Veto: Minister Vandembroucke haalt in ons interview uit naar de versnippering van de middelen en pleit voor een rationalisering van het onderwijsaanbod.

Vervenne: «Ik ga daar helemaal mee akkoord. Er zullen in de toekomst vormen van verregaande samenwerking tussen de instellingen van hoger onderwijs moeten uitgewerkt worden. Net zoals dat de laatste jaren al gebeurd is met de hogescholen. We moeten gaan naar rationeler aanbod aan de universiteiten én de hogescholen. Dat zal

“Op die manier blijft een associatie weliswaar een grote uitdaging maar houdt ze ook grote beloften in”

gebeuren op basis van identificeerbare competenties en aantoonbare capaciteit. In een model waar een zekere competitie kan spelen word je als universiteit, maar ook als hogeschool, gedwongen om je eigen sterktes en zwaktes te identificeren. Als je die kent kan je op zoek gaan naar complementariteit. Niet alleen tussen de universiteiten onderling, maar ook tussen universiteit en hogeschool. De minister pleit voor een doordacht aanbod en daar volg ik hem volledig in. In België zijn de studenten een beetje verwend. Ze doen hun achterdeur open en stappen de universiteit binnen. Als je naar Duitsland of Frankrijk gaat dan vind je niet overal een universiteit op wandelafstand zoals dat hier het geval is.»

Veto: Dus als je in de toekomst kiest voor een studierichting, dan wordt het ofwel Leuven ofwel Gent?

Vervenne: «Als je in de toekomst voor een studierichting kiest, zal je die volgen aan de instelling die zo'n richting op de meest optimale wijze aanbiedt en dat kan samen met een andere instelling zijn. Ik wil dus niet praten in termen van ofwel wij ofwel zij. Ik wil eerst dat onze capaciteiten en competenties geëvalueerd worden. En dat zal belangrijk zijn als we over de grenzen willen kijken.»

Veto: Heeft u ook nooit gezegd: Eerst de banden met de UCL aanhalen en dan pas internationaliseren?

Vervenne: «Ik denk niet dat die woorden uit mijn mond komen. Vooreerst vind ik

internationalisering, zeker binnen Europa, uitermate belangrijk en dus prioritair. Het is nodig dat we de ramen en deuren opengooien. Ten tweede is de gemeenschappelijke oorsprong en identiteit van de K.U.Leuven en de UCL maar ook hun culturele en wetenschappelijke diversiteit een grote rijkdom. Vergeet ook niet dat de

UCL op gebied van onderzoek en onderwijs een internationaal erkende universiteit is. De banden aanhalen met onze zusteruniversiteit past dus perfect in de ontwikkeling van een stevig internationaliseringsbeleid.»

Veto: De minister hamert er op dat de sociale voorzieningen moeten loskomen van de universiteit. Het zouden zelfstandige entiteiten moeten worden.

Vervenne: «Ik ben daar radicaal tegen. Wij zijn één met onze sociale voorzieningen. Op de Raad voor Studentenvoorzieningen zie en hoor ik dat de gesprekken constructief verlopen en dat niemand een loskoppeling wil. Als

de minister het anders beslist, dan gaan we daar zeker over rond de tafel zitten en zal er hard gediscussieerd worden. Anderzijds volg ik de minister als hij wijst op de noodzaak van samenwerking tussen hoger onderwijsinstellingen inzake sociale voorzieningen. Dat kan de sociale voorzieningen alleen maar ten goede komen.»

Veto: Gaat u zelf wel nog in de Alma eten?

Vervenne: «Dat is alweer een tijdje geleden. Als ik me niet vergis was dat voor het laatst in juli. Ik slaag er de laatste tijd veel te weinig in om ook maar gewoon thuis te eten. Ik word soms misschien wel wat geëld, maar heb 'sensoren' die me bij tijd en stond een halt toeroepen. Ik doe hierbij een oproep aan de studenten om me af en toe bij de oren te pakken en me mee te nemen naar de Alma.»

Veto: Een ander heikel agendapunt is diversiteit. De K.U.Leuven werkt aan een diversiteitsplan. Wat gaat er concreet uit de bus komen?

Vervenne: «Een werkgroep gecoördineerd door professor Sabine Van Huffel en vice-rector Karen Maex is daar volop aan bezig en dus moeten we nog even wachten op de praktische invulling van het diversiteitsbeleid. Maar ik kan al vertellen dat het ruimer gaat dan de genderproblematiek. We willen ook de problematiek van de toegang van allochtone jongeren tot de universiteit aanpakken. We onderzoeken hoe we die jongeren kunnen helpen zich hier ten volle te ontplooiën. Ook mensen met functiebeperkingen zullen een aandachtspunt vormen in het beleid. Als ik even mag terugkomen op de genderproblematiek: we willen een mentaliteitswijziging in de hand werken door de randvoorwaarden te verbeteren. Dat moet bijvoorbeeld de vrouwelijke vertegenwoordiging in het professorenkorps in positieve zin beïnvloeden. De wens om een gezin uit te bouwen mag een succesvolle academische carrière niet in de weg staan. Door bijvoorbeeld een soepele loopbaanplanning toe te laten voor vrouwen én mannen willen we die al veel te lang bestaande tegenstelling wegwerken.»

Smeltkroes

Veto: Nu de 'K' van K.U.Leuven minder dan vroeger studenten naar Leuven lokt, hoe kan de universiteit zich profileren?

Vervenne: «Leuven is nog steeds de universiteit die het breedst over Vlaanderen

Rector Marc Vervenne

rekruteert en het is mijn bedoeling om die positie te versterken. Ik hoop dat er veel jongeren naar hier blijven komen die geen verwantschap hebben met de katholieke traditie maar voor ons kiezen omdat we een goede universiteit zijn. Bovendien hebben we nog een andere troef, namelijk de stad Leuven. Sommigen noemen het een nadeel, maar ik zie het als een voordeel dat we een typische studentenstad zijn. Er worden hier veel inspanningen geleverd voor studenten. Denk maar aan het STUK, de Museumsite en tal van andere initiatieven die universiteit, stad en provincie opzetten. Ook de sociale en economische ontwikkeling van stad en streek is een grote troef. Leuven is geen typisch Vlaamse stad maar een echte kosmopolitische omgeving. Het heeft me erg getroffen toen buitenlandse studenten me enkele jaren geleden vertelden dat als ze in Leuven kwamen, ze de wereld binnenstapten. We zijn geen gesloten provinciale stad, maar een smeltkroes waar verschillende culturen samenkomen.»

Veto: *Wat in het verkiezingsprogramma ook sterk naar voren kwam, was de administratieve overlast.*

Vervenne: «Bij elk overleg met ministers, zeg ik hun nadrukkelijk: Let op dat nieuwe initiatieven geen extra bureaucratiesering of administratieve rompslomp met zich brengen. Als je immers opnieuw een gigantische administratie opzet, dan gaat dat ten koste

van onze kerntaken van onderwijs en onderzoek ten dienste van de samenleving. We werken binnenshuis ook daadwerkelijk aan een administratieve vereenvoudiging, al is dat niet altijd even gemakkelijk. Je krijgt immers ook vaak af te rekenen met verplichtingen die van buiten af opgelegd worden. Denk maar aan het voorbereiden van een visitatie of zelfevaluatie. Dat zijn allemaal zaken die heel belangrijk zijn maar voor een extra belasting zorgen. We willen ook een meldpunt oprichten waar men terecht kan met alle soorten van administratieve ongemakken die vaak snel en eenvoudig opgelost kunnen worden,

«Leuven is geen provinciestad maar een kosmopolitische stad»

maar waarvan men niet juist weet waar men ermee terecht kan.»

Veto: *Tijdens de opening van het academiejaar hekelde de vertegenwoordigster van het academisch personeel de excellentiepolen. Hoe staat u tegenover die nieuwe vorm van financiering?*

Vervenne: «Ik vind dat professor Yolande Berbers daar goede accenten heeft gelegd. Als we het over excellentie hebben, moeten we eens gaan samenzitten en bespreken wat we daaronder verstaan. Als excellentiebeleid zou betekenen dat de universiteit een paar onderzoeksgroepen heeft die excellent zijn en dat de andere sub-excellent zijn, dan heb ik daar problemen mee. Er zijn heel wat uitstekende onderzoekers die op dit moment niet van die middelen kunnen

profiteren. Men mag daar niet uit afleiden dat die minder goed werk leveren. De term 'excellent' is trouwens ambivalent en ik heb er persoonlijk moeite mee omdat hij ongewild een waardering lijkt uit te spreken, terwijl dat niet de bedoeling is.»

«Anderzijds moeten we ook durven erkennen dat we niet in alles kunnen uitblinken. Daarvoor ontbreken ons de middelen, dus we moeten keuzes maken. Het is zo dat bepaalde vormen van

«Wij zijn één met onze sociale voorzieningen»

onderzoek een zeer grote financiering vergen en dat we moeten kiezen welke groepen die financiering ontvangen. De eerste actie voor de ontwikkeling van excellentiepolen was immers bedoeld om sterk onderzoek van grote omvang te consolideren en te versterken, zonder evenwel ander onderzoek te benadelen. Het gaat immers om extra middelen. De huidige keuzes zijn gemaakt op basis van

voorstellen door onderzoekers en wetenschappelijke beoordeling. We hopen dat die groepen hierin een stimulans zien om uitstekend onderzoek te verrichten. Natuurlijk zijn er nog andere onderzoeksgroepen aan onze universiteit in staat om uitstekend onderzoek uit te voeren. De meeste onder hen komen voor financiering aan bod in verschillende andere financieringskanalen. Het financieringslandschap is zeer gevarieerd en tamelijk dynamisch. Uitstekend onderzoek is overigens niet beperkt tot onderzoek met ruime financiering.»

Veto: *Uw voorganger benadrukte sterker de band met de industrie en het bedrijfsleven.*

Vervenne: «Ik wil dat ook verder stimuleren. K.U.Leuven heeft op dat vlak een belangrijke troef. We worden tot in Amerika benijd voor ons *K.U.Leuven Research and Development*. Dat is een sterk centrum voor onderzoeksvalorisering, een interface tussen de mogelijkheden van het onderzoek en de noden en opportuniteiten van het bedrijfsleven. Het spreekt voor zich dat we dat moeten behouden. De voorwaarde is echter dat valorisatie van onderzoek gekoppeld wordt aan de kansen van het vrije onderzoek, want dat blijft de basis. De dichotomie tussen fundamenteel en toegepast onderzoek vind ik overigens zeer artificieel. Het is belangrijk dat we een evenwicht zoeken tussen al die verschillende types onderzoek en een stevige interactie bevorderen. Maar het mag niet het hoofddoel van een universiteit zijn om *spin-offs* te creëren. Die ontspruiten gewoon

aan de wisselwerking tussen fundamenteel en toegepast onderzoek. Als onderzoeksresultaten toegepast kunnen worden en leiden tot het scheppen van tewerkstelling, dan is het onze plicht dat te doen. Contractonderzoek creëert fantastische opportuniteiten, maar de vrijheid van de onderzoekers moet gegarandeerd blijven. Het is uiteraard zo dat de geldstroom die uit contractonderzoek voortkomt sterk gegroeid is, maar de geldstroom voor fundamenteel onderzoek is ook, en nog sterker, toegenomen en we moeten erover waken dat die voldoende groot blijft. Vandaar dat het erg belangrijk is om een goed evenwicht te vinden tussen de basisgeldstroom, waar de hele universiteit aan participeert, en de middelen die voortvloeien uit contractonderzoek.»

Veto: *In de VS bestaat er een veel meer gedifferentieerde verloning van het academisch personeel dan hier. Is dat geen manier om een academische job aantrekkelijker te maken in vergelijking met de privé-sector?*

Vervenne: «Als je de vergelijking maakt met de VS, dan mag je niet vergeten dat veel professoren daar maar tien maanden betaald worden en de rest moeten bijklossen. Dat vind ik geen goede zaak. Ten tweede hebben we bij ons al een systeem met mogelijkheden tot variabele verloning. Als je als professor begint, kan je salaris op vier niveaus ingeschaald worden, er zijn driejaarlijkse verhogingen en er is een bevorderingssysteem. Dus ook hier hebben we een zekere differenti-

ering. Ten derde kan een professor decretaal twee halve dagen per week bezoldigde nevenactiviteiten uitvoeren, op voorwaarde dat het onderzoek en onderwijs daar niet onder lijden. Op die manier kunnen proffen hun onderzoek financieel nog extra valoriseren, al is het onder strikte voorwaarden.»

Stimulans

«Maar tot slot wil ik toch beklemtonen dat de verloning meestal niet het probleem is. Als we mensen naar hier halen, dan gaat het gewoonlijk niet om dat loon maar om de randvoorwaarden, zoals onderzoeksfaciliteiten. Dat is wat hen aantrekt en het is dus op dat vlak dat we moeten investeren en sterke stimulansen geven. Vergeet verder niet dat, hoewel men in het buitenland veel meer middelen heeft, er toch mensen zijn die terugkeren naar hier juist omdat ze hier meer onderzoeksvrijheid hebben, veel meer dan in de ons omringende landen. Ze zijn op zoek naar een omgeving waar ze onafhankelijk en vrij kunnen werken en die vinden ze hier. Daarom is het belangrijk

dat we die omgeving voor onze professoren, onderzoekers en studenten zo aangenaam mogelijk maken. Als je ze daar immers in beknot, zit je pas helemaal vast. Het probleem van heel die administratieve overlast, die eerder ter sprake kwam, heeft ook daarmee te maken. In welke mate doe je aan overcontrole en overrapportering? Dat is een reëel probleem, niet alleen voor onze universiteit. Nu zijn we op een punt dat we daar tegen moeten ingaan. Of kijk naar de flexibilisering, op zich een uitstekende idee maar ook iets waar we van meet af aan voorzichtig mee moeten zijn. Er mag immers geen gigantische bureaucratie voor de studenten, professoren en administratie uit voortvloeien.»

Veto: *Een grote associatie als de Leuvense werkt die bureaucratie in de hand. Is het inderdaad een reus op lemen voeten?*

Vervenne: «Nee, het is zeker geen reus op lemen voeten. Onze associatie zit wel degelijk stevig in elkaar. Als ik kijk naar de verschillende werkgroepen en wat die gerealiseerd hebben, dan denk ik dat we trots mogen zijn. Neem nu het werk voor het nieuwe financieringsplan en het dossier van het onderzoeksplatform voor de kunsten. Dat zijn twee dossiers die heel goed in elkaar zitten en van in het begin ook associatie-overschrijdend opgevat zijn. Verder denk ik aan de geassocieerde faculteit Industriële en Biowetenschappen, aan het overleg over de economie-opleidingen, aan de organisatie van de opleiding revalidatiewetenschappen en kinesitherapie. Maar ik zal niet tegenspreken dat de associatie een grote complexe constructie is. Het is een ruwbouw die we nog volop aan het inrichten zijn. De rol van de universiteit daarin is cruciaal.»

Veto: *Is het de taak van de Associatie K.U.Leuven om de hogeschoolrichtingen van het lange type te helpen academiseren?*

Vervenne: «De overheid heeft de associaties met juist die bedoeling opgezet. Dat lukt stapsgewijs maar het is een lang proces. Ik ben van begin af aan bij dat overleg aanwezig geweest en heb gezien hoe een constructieve sfeer gegroeid is, van wantrouwen en argwaan naar overleg en samenwerking. Het is bovendien een grote uitdaging om het onderwijs van twee cycli te koppelen aan het onderzoek. Maar dat proces verschilt niet veel van

het proces dat wij ondergingen na de opsplitsing van de K.U.Leuven en de UCL. Toen moesten we onszelf 'academiseren' en zijn daar meer dan behoorlijk in geslaagd.»

Veto: *Wat vindt u van de stelling dat de academisering een bepaald onderwijsaanbod weghaalt? Mensen die zich niet goed thuisvoelen aan de universiteit, kunnen immers ook niet meer aan die hogeschool terecht.*

Vervenne: «Het is niet de bedoeling om met academisering afbreuk te doen aan de profielen of de eigenheid van een opleiding, noch aan de diversiteit van het aanbod. Ook de professionele bachelors in de hogescholen verdienen onze aandacht en zorg. Zij voldoen trouwens aan belangrijke maatschappelijke behoeftes. Een netwerk van hogescholen rond een universiteit is een grote meerwaarde als je er wel degelijk in slaagt die diversiteit te cultiveren en te blijven stimuleren. Op die manier blijft een associatie weliswaar een grote uitdaging, maar houdt ze ook grote beloften in.»

Dag en nacht zin in iets lekkers

Jean-Luc Dehaene doet het naakt in een ton, Sabine Hagedoren met een cocktail in de frigo en Francesca Vanthielen enkel gehuld in een kanten textieltje. Poseren voor Oxfam Wereldwinkels. De wereldwinkels zijn hipper dan ooit en dat weten ze in de studentenwijk Arenberg, ook wel Cité genoemd, al meer dan tien jaar.

Christophe Heyndrickx

Op de gelijkvloers van blok 9 in Cité vinden we elf geëngageerde studenten in het gemeenschapshuis Lisanga. Zij houden samen een wereldwinkel open. Lisanga komt uit het Lingala, de grootste taal in Congo, en betekent zoveel als 'gemeenschap'. "Toevallig zit er dit jaar bij ons ook een Congolees, maar niet diegene die ons huis die naam gaf", klinkt het bij Lisanga.

De studentenwereldwinkel krijgt haar producten van de Oxfam-wereldwinkel uit Heverlee. "Op elk product dat we verkopen, krijgen we een marge van vijf procent. Dat krijgt een normale Oxfam-winkel ook ongeveer. Zij gebruiken dat geld dan om te investeren, maar wij schenken de opbrengst ieder jaar aan een goed doel."

Over de omzet kunnen ze alvast niet klagen. "We zijn dan ook dag en nacht open. Als er iemand thuis is tenminste. In principe zijn we open van half negen 's morgens tot elf uur 's avonds. Er zijn altijd wel mensen die eens een keer binnenspringen met 'zin in iets lekkers'."

Om de twee weken vatten de Lisanga-studenten post in Alma 3. "We verkopen eigenlijk aan een dubbel publiek. Je hebt enerzijds de mensen die kopen in de Alma, en anderzijds heb je de studenten van Arenberg. Dankzij een actie die we onlangs hielden,

weten de meeste studenten ons nu ook zijn."

Lisanga krijgt steun uit twee hoeken. "In de eerste plaats zijn we een themahuis van de K.U.Leuven. Daarnaast helpt de Universitaire Parochie (UP) met de organisatie van ons kot. Wekelijks komt onze pastor, een soort begeleidster, naar de kotmaaltijden van ons kot."

Zoals het een gemeenschapshuis past, proberen de studenten van Lisanga zo veel mogelijk samen te doen. "Je hebt koten waar iedereen alleen voor zichzelf leeft, maar dat is niet aan ons besteed. We proberen minstens één keer in de week allen samen te eten en elke twee weken is er wel een kotactiviteit. Dat kan een film zijn, een debat, noem maar op. Jaarlijks houden we ook een kotweekend."

De producten uit de eerlijke handel en de goede sfeer op het kot werpen hun vruchten af. "We zijn al twee jaar lang de trotse van de houders van de UP-CUP." De UP-CUP is een sportieve wedstrijd georganiseerd door de Universitaire parochie waarbij vooral de samenwerking centraal staat.

Wie zelf volgend jaar actief wil zijn in Lisanga, is van harte welkom. "We zijn zeker nog op zoek naar mensen die interesse hebben. Spijtig genoeg is het niet vanzelfsprekend dat we hier kunnen blijven. Cité blijft vooral voor gesubsidieerde studenten en niet iedereen hier heeft een subsidie. Volgend jaar zijn er ook heel wat die afstuderen. Maar, we zijn er zeker van dat ons project en engagement op steun kan rekenen. Het is alvast een goed evenwicht tussen studeren, samenleven en samenwerken."

Studenten op zoek naar een exotische versnapering of een goede fles wijn, kunnen dagelijks van 8u30 tot 23u terecht op Cité, blok 9.

FILMFIRMAMENT

The Constant Gardener

De Braziliaanse regisseur Fernando Meirelles verstomde in 2002 met *Cidade de Deus*, een film die met rake beelden en scherpe contrasten aan het netvlies bleef kleven. Ook in *The Constant Gardener* weet hij een intelligente genadeloosheid te combineren met visuele mirakels. Zijn verfilming van John le Carrés bestseller haalde reeds drie Golden Globe nominaties in huis, waaronder eentje voor beste regisseur en eentje voor beste film in de categorie drama.

Sofie De Smyter

Tessa Quayle (Rachel Weisz), gedreven activiste en echtgenote van goedmoedig Brits diplomaat Justin Quayle (Ralph Fiennes), wordt in een afgelegen gebied in Kenia vermoord teruggevonden. Haar reispartner Arnold Bluhm (Hubert Koundé) blijkt spoorloos te zijn, zodat alle verdachtmakingen al snel zijn naam dragen. Kwatongen beweren dat Tessa en Arnold minnaars waren en claimen dan ook een passionele moord. De gebeurtenissen dwingen Justin ertoe zijn introverte en terughoudende karakter in te ruilen voor de gedrevenheid en het vuur van zijn echtgenote. Zijn persoonlijke zoektocht naar een verloren gegaan vertrouwen neemt echter proporties aan die hij niet had voorzien.

Tessa's sporen voeren hem naar een internationale samenzwering waarbij de farmaceutische wereld een onaangenaam vuile rol toebedeeld is. Noch de film, noch het boek hebben dan ook hun titel gestolen. Het beeld van *The Constant Gardener* is niet toevallig hét symbool bij uitstek voor de confrontatie met het onkruid van de wereld. Verwoed plantenliefhebber Justin Quayle wordt door de gebeurtenissen van zijn letterlijke wieden ontheven. De moord op zijn vrouw brengt

hem ertoe de confrontatie aan te gaan met heel andere soorten ongedierte en hardnekkige vertakkingen. Liefde en woede leveren de eens zo onopgemerkte diplomaat het nodige vuur om verder te gaan waar zijn vrouw gestopt werd.

Scherp

Het idee dat de derde wereld misbruikt wordt voor farmaceutische doeleinden is woedend, geladen en uitdagend, en Meirelles slaagt er perfect in die geladenheid visueel weer te geven. Het camerawerk is intelligent en subtiel, maar ook hard en tegelijk vlijmend scherp. Net als in *Cidade de Deus* buit hij contrasten uit om zo via een ervaring van vervreemding blijvend te snijden. De film scoort fotografisch hoog en weet de muziek perfect met de beelden te combineren.

Maar een goed verhaal en overtuigend camerawerk zijn niet voldoende om een film twee uren lang te dragen. De derde Golden Globe nominatie gaat niet toevallig naar Rachel Weisz. De actrice, die we kennen uit films als *Runaway Jury* en *About a Boy*, zet hier allicht de beste prestatie neer uit haar carrière. Ze gelooft in wat ze doet en dat zorgt voor kippenvel en klasse. Ook Ralph Fiennes slaagt er in een hele binnenwereld naar buiten te brengen zonder zich schuldig te maken aan overacting. *The Constant Gardener* is een film die bekritiseert en op meer dan één moment doet duizelen. Een film die gezien wil worden.

Steekkaart

Regie: Fernando Meirelles

Cast: Ralph Fiennes, Rachel Weisz, Hubert Koundé, Danny Huston

Duur: 129'

Release: 21-12-2005

Kort: Drama met inhoud dat doet duizelen in scherpe contrasten, priemen-de beelden en knappe vertolkingen.

studio
L E U V E N

DE PREMIER IN KERSTSTEMMING...

... EUHM...DHL GAAT EXTRA NACHTVLUCHTEN MAKEN OM PAKJES ROND TE BRENGEN!

AANGEZIEN DE KERSTMAN ABSOLUUT OP BRUGPENSIDEN WOU!

ERASMUSDAGBOEK: ELISE IN MADRID

Voetganger in Madrid op gelijke voet met restafval

Het jaar nadert zijn einde. De kerstversiering komt overal tevoorschijn, en de kerstboom op de Puerta del Sol is in al haar lelijkheid bijna charmant. Rillend stap ik naar buiten.

Elise Kuit

Sinds ik ben opgestaan heb ik het koud. Niet dat er iets mis is met de verwarming in mijn huis, maar één van mijn kotgenoten heeft het raam in de badkamer, vlak boven de verwarming, wagenwijd open laten staan. Energiebesparing is de Madrilenen duidelijk niet bekend, net zoals het scheiden van afval, hoewel mijn kotgenoten hier de enigen lijken die er een punt van maken om geen glazen flessen weg te gooien bij de rest van het afval. Bovendien houden we ook netjes alle papierwaar apart, en hebben we een soort composthoop in het keukenkastje: de restjes van alle maaltijden worden heel onsmakelijk in een vuilniszak gedeponeerd, alle stankten behoeve van dat hogere doel: het milieu. Heel nobel en volkomen nutteloos. Eens beneden komt alle afval in dezelfde container terecht. Officieel staan er altijd

wel twee (één voor plastic, blik en papier en een andere voor restafval), maar wanneer de ene vol is, gooit iedereen zonder verpinken zijn afval in de andere.

Wanneer ik gewetensvol mijn afval in de overvolle container probeer te proppen, zie ik in de verte mijn bus naderen. Hoewel geen enkele prof hier moeilijk doet over te laat binnendruppelende studenten — het academisch kwartiertje, vaak verlengd tot een goed halfuur, wordt ook door studenten gehandhaafd — wil ik niet te laat komen. Simpelweg omdat ik, als ik het begin van een les heb gemist, er een hele tijd over doe om het onderwerp uit te dokteren. Vooral bij deze ene prof, die ook voor de Spaanse studenten moeilijk te verstaan is. Niet dat de man het slecht met ons voorheeft: vaak zet hij hele schema's op het bord, waar hij dan tijdens het vertellen op blijft wijzen. Tevergeefs, helaas, want zijn gekribbel is vaak nog abstracter dan zijn woorden.

Om mijn bus te halen, waag ik mijn leven door zonder goed te kijken over te steken. Iets wat je hier duur kan komen te staan. Als voetganger bengel je immers onderaan de verkeersvoedselketen. Bovenaan staan de motors. Ook als het eigenlijk

rood is voor hen, tch is het groen. Een recent onderzoek wees aan dat de motor het snelste vervoermiddel is in deze stad. Iets waar ik niet van opkeek: ik werd die morgen bijna omvergereden toen ik probeerde over te steken. De mens op zijn motor was daardoor danig verontwaardigd: tierend en toeterend scheurde hij voorbij. Je moet je als voetganger geen dingen in het hoofd halen.

Ik heb mijn bus nog net gehaald. De buschauffeur is echter niet van het geduldige type. Ik ken hem, want op deze lijn wisselen de chauffeurs elkaar niet vaak af. Misprijzend kijkt hij zijn passagiers aan. We zijn immers extra gewicht dat zijn bus alleen maar vertraagt. Vaak begint hij al op te trekken als de rij nog maar voor de helft is opgestapt. Het eerste stoplicht op de hoek van de straat negeert hij stevast. Ik verdenk hem ervan een motor te bezitten. Met veel te hoge snelheid snijdt hij iedereen de pas af, zigzaggend door het verkeer. Misselijk stap ik uit aan mijn faculteit, ruimschoots op tijd.

Binnen een paar dagen ga ik naar huis om kerst te vieren. Madrid, lawaaiig, vuil, prachtig Madrid, ik zal je missen. Alvast een gelukkig 2006.

Kerstinvasie op Ladeuzeplein

Wie vorige week langs het Ladeuzeplein of Herbert Hooverplein wandelde, merkte waarschijnlijk op dat er een heleboel rareiteiten aan de gang waren. We bedoelen hiermee de talrijke witte tentjes, kerstbomen en exuberante kerstverlichting die als padenstoelen uit de grond opgeschoten waren. Want het is weer bijna Kerstmis en dat betekent: kerstmarkt in Leuven.

Elke Desanghere

Vele mensen komen rond de kerstmarktperiode tot de conclusie dat Kerstmis een frustrerende en dure periode is. Het is uitermate problematisch om voor iedereen het juiste cadeautje te vinden, en dan vooral als je op de Kerstmarkt het ene na het andere leuke spulletje tegenkomt dat je graag jezelf cadeau zou willen doen. Een greep uit het aanbod: juwelen, kaarsen, figuurtjes in zeep, kerstversiering en beeldjes. Het wordt dus hoog tijd de schuldigen van deze kerststress aan te wijzen: de Romeinen. Volgens geschiedkundigen is het de Romeinse legerofficier Julius Africanus die in 221 na Christus met het voorstel kwam aandragen om Kerstmis te vieren als christelijke tegenhanger van het Romeinse feest dat op 25 december gehouden werd. Hij vond het als bekeerling een goed idee om deze dag in te stellen als gedenkdag voor de geboorte van Christus. Rare jongens, die Romeinen.

Veteraan

We kunnen de Leuvense Kerstmarkt makkelijk de naam 'veteraan' opspelden, want deze traditie is ondertussen al aan haar 18de editie toe en elk jaar wordt het nog net iets groter dan het jaar ervoor. Dit jaar stonden er maar liefst 140 verschillende kraampjes met hun veren te pronken. Hun inhoud varieerde van traditionele kerstversiering tot extravagante kerstmutsen met lampjes in alle kleuren. Maar het zijn niet allemaal typische kerstartikelen: kunst, snoepgoed, juwelen en andere vinden er ook hun plaatsje. Ook de glühweinkraampjes kunnen we allesbehalve ondervertegenwoordigd noemen. Dit zoete duiveltje zal de Leuvense straten dit jaar wel weer van een hoop zatte kerstmannen voorzien hebben. En dan zijn er natuurlijk nog de standen van verschillende goede doelen, want kerstmis is en blijft dé periode om iets voor je medemens te doen.

Bob De Bouwer

Om voor een oergezellige kerstsfeer te zorgen was er natuurlijk een overdaad aan schattige kerstverlichting, kerstbomen en dito kerstmuziek voorzien. Maar decoratie en achtergrondmuziek waren niet de enige sfeerelementen. De Leuvense Kerstmarkt kreeg een aantal bekende en minder bekende artiesten over de kerstvloer. Woensdagavond deden De Romeo's hun ding. Günther Levi, Davy Gilles en Chris Van Tongelen staken kerst- en gewone liedjes in een musical jasje. De kindernamiddag 'Mickey & Minnie' vond de volgende dag plaats. Het uitzinnige meezingen met 'Bob De Bouwer' en de Samsonrock was tot in menig aula hoorbaar. 's Avonds was het dan 'Idool'-tijd met Brahim en Wouter. De eerste plukte enthousiast jonge fans uit het publiek om hem te verwoegen hoewel die niet altijd even enthousiast meededen. Wouter zorgde voor vuurwerk tot hij het te warm kreeg. Commentaar van een omstaander: "Hij had toch wel zijn T-shirt mogen aanhouden." Vrijdag kwam Marijn Devalck op bezoek en zaterdag deed Laura Lynn de boxen knallen. We kunnen dit met een grote zekerheid een geslaagde 18de editie noemen. Op naar nummer 19!

"Iedereen is welkom, zolang je niet een ander z'n pint uitdrinkt"

Een reeks als *Van 't vat* afsluiten, doe je met een klassieker. *Café In den Ouden Tijd* is één van die oeroude Leuvense volkscafés waar de naam nog in twee talen boven de deur prijkt. Bovendien heeft het café iets mythisch over zich sinds het schietincident van ruim een half jaar geleden.

Robin Broos & Gijs Van Gassen

Op enkele foto's van het Martelarenplein in lang vervlogen tijden na, is het rookgordijn het enige decor van de zaak. "Ik denk dat ik me pas na ons bezoekje ga douchen," was dan ook een wijs idee. Dat we ontegenlijk vroeg moesten opstaan om hier te geraken (Elf uur! 's Ochtends!), had er misschien ook mee te maken. De kerstversiering blijft hier beperkt tot het hoogst noodzakelijke: twee zilver gespoten kerstkransen aan de muur en wat lichtjes aan het raam. Een welgekomen afwisseling in het oogverblindend verlichte Leuven van vandaag.

Het is meteen duidelijk dat *Aux Vieux Temps* teert op vaste klanten. Het café opent van maandag tot zaterdag om zes uur in de ochtend en meestal staan er om vijf voor zes al klanten voor de deur te wachten. Sommigen zitten als bankparasieten eenzaam op hun vast plekje, anderen hebben hun wederhelft meegebracht en keuvelen wat in het *Leives* of het Frans. Hoewel het lijkt alsof de gemiddelde bezoeker een man van vijftig is, komen hier ook wel eens studenten. Wat wil je, met drieëndertigers aan 1,30 euro lijken fakbars zelfs duur. "Iedereen is hier welkom," legt een klant uit. "Het is hier een volkscafé in de brede zin van het woord. Marokkanen, janetten, studenten of negers, ze mogen allemaal komen. Zolang ze maar niet agressief worden of een ander z'n pint uitdrinken."

Porto

De meeste ambiance is, zoals het hoort, aan de toog te beleven. Zelfs om elf uur 's morgens. De pinten stromen rijkelijk uit de kraan, maar ook de Leffes (uit het flesje te drinken) gaan vlot de ijskast uit. "Het is af te raden om hier vaak te komen," tipt een stamgast knipogend. Barvrouw Nancy laat zich niet doen: "Is uw kruiswoordraadsel al af?" De man laat het hoofd zakken en verdiept zich weer in de puzzel. De zaterdageditie vraagt dan ook steevast

meer werk.

"Het is hier een deftig café als Nancy achter de toog staat," steekt onze buurman van wal, maar het is niet duidelijk of hij dat meent. De man heet Eddy, is net veertig geworden ("er zijn geen wisselstukken meer voor mij") en is een homoseksuele vuilnisman. Hij houdt er een uiterst rechts gedachtegoed op na en laat ons vooral niet los. "Gisteren lag ik om negen uur al horizontaal, maar ik was gelukkig niet alleen," grijnst hij. Zo horizontaal zal het dan ook wel niet geweest zijn. Eddy is de enige babbelaar aan de toog. De andere mannen aan de toog mompelen een beetje in zichzelf, maken af en toe een grapje tegen Nancy en bestellen er nog eentje.

De mensen aan de tafeltjes zijn zo mogelijk nog rustiger. Radio ROB staat zo zacht dat hij zelfs overstemd wordt door de afzuiginstallatie. De meeste klanten zijn mannen die alleen aan tafeltje zitten en zich jarenlang bekwaamd hebben in het troebel naar hun glas staren. Als ze hun glas leeggestaan hebben, komt Nancy het volgende brengen. "Er zitten hier ook enkele *alcoliekers*," vertrouwt Eddy ons toe. "Die moeten soms drank geweigerd worden. Maar ze doen nooit lastig, anders moeten ze hier niet meer komen. Er zijn zatten die handtastelijk worden of beginnen zagen. Sommigen worden gewoon plezanter, zoals ik. En ja, de mannen die beginnen van 'moet ik eens up a bakkes kloppen', die gooi je buiten."

Nancy is streng, maar rechtvaardig: "Het is gemakkelijk om te zeggen dat er hier veel gevochten wordt. Er gebeurt al eens iets, maar dat hebben we in de hand, zeker wanneer ze zat beginnen te worden. Die krijgen alleen nog cola." Een vaste klant knikt bevestigend. Als er mensen lastig doen, krijgt het personeel assistentie van de vaste gasten. Als er een fles porto niet goed opengaat, biedt Eddy trouwens ook assistentie. In *In den Ouden Tijd* zijn de stamgasten echt thuis, blijkbaar.

Steekkaart

Lokatie: Tiensevest 22, tegenover het *De Lijn*-station
Pintje: 1,3 euro voor een Stella (drieëndertig) van 't vat
Koffie: 1,4 euro, met heerlijk met witte chocolade overgoten koekje
Toilet: Voldoende net

PRESESWINA

"Het derde meisje is voor de preses"

Wie argeloos binnentreedt in de Winangang, waar zowat alle presidiumleden van Wina hun stekje hebben, waant zich prompt in een gekkenhuis: op de ene muur prijkt in een eindeloze rij krijtcijfers het getal e, op de andere het niet minder imposant uitgeschreven π ; uit de openstaande kamerdeuren komen de vreemdste computergeluiden aangedreven ("oeps, mislukt!") en als je niet oplet word je in de gang omvergereden door (fysiek) kernegezonde studenten die zich op acrobatische wijze verplaatsen in... rolstoelen – nota bene zonder voorwielen. Enigszins verbijsterd kloppen we aan bij de presesdeur. "Winaweer?"

Simon Horsten

Toch blijkt Steven Vanbriel een rustige jongeman. Ietwat timide zelfs, of is dat slechts schijn? Hij is natuurlijk een student informatica, en zijn dat toch niet allemaal onderkoelde *nerds* die niets liever doen dan achter een leger flatscreens dag in dag uit een muisarm kweken?

Steven Vanbriel: «Natuurlijk niet! Ikzelf ben bijvoorbeeld al vier jaar lang erg actief binnen onze studentenkring, en ook heel wat andere presidiumleden studeren informatica. Engagement genoeg bij ons. Het is echt volledig fout te denken dat mensen die Wiskunde, INformatica of NATuurkunde studeren, droogstoppels zouden zijn. Meer nog: onze cantussen zijn de beste van Leuven!»

Veto: Hoe ben je eigenlijk in het presidium terechtgekomen?

Steven: «Gewoon, als eerstejaars nam ik deel aan de meeste activiteiten, en dan is het bijna een logische stap om die activiteiten ook mee te gaan voorbereiden. Dus deed ik het jaar daarop de eerstejaarswerking, wat bij ons zowat de 'instapfunctie' is. En van het een komt het ander, tot het vorige presidium me een tijd geleden te kennen gaf mij graag als volgende preses te zien. En *voilà*: hier sta ik nu.»

Veto: Het is algemeen bekend dat presessen niet meteen een hoog aanwezigheidsgemiddelde hebben voor hun colleges. Hoe zit dat met jou?

Steven: «Ik ben er al drie jaar zonder problemen doorgeraakt in eerste zit, maar dit jaar zal dat er inderdaad wel iets anders uitzien. Om de vakken zelf maak ik me niet meteen zorgen; het is de thesis die het er niet makkelijker op maakt. Je zou zoezegd twintig uur per week bezig moeten zijn met je thesis, en... nu ja, ik hoef er geen tekeningetje bij te maken. Mijn promotor is ook niet echt tevreden met de lamentabel weinige tijd die ik aan mijn thesis besteed. Ik heb dan ook al voor mezelf besloten ze pas in september in te leveren, zo heb ik nog heel de vakantie tijd om eraan te werken.»

Veto: "Alle meisjes zitten achter ons aan," zo gaat het Wina-lied. Hoe staat het bij jullie met de jacht op eerstejaars, en hebben jullie een puntentelling of iets dergelijks?

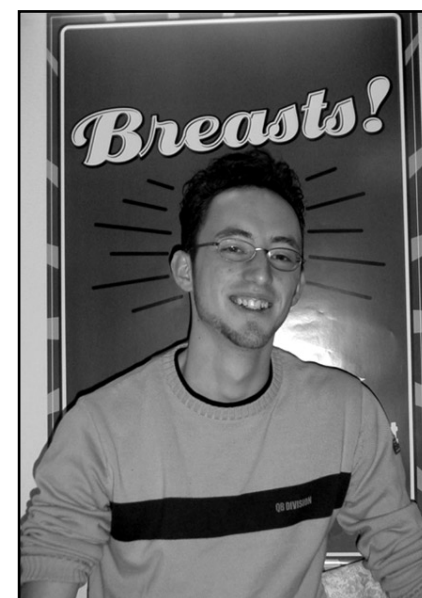
Steven: «Er bestaat een traditie binnen Wina die zegt dat het derde meisje dat zich inschrijft voor het eerstejaarsweekend 'aan

de preses toebehoort'. Ik heb mij daar dit jaar echter niet echt aan gehouden, enfin, toch niet tot op de letter.»

Toevallig

Veto: Verklaar je nader.

Steven: «Wel, het toeval wil dat de vierde ingeschreven eerstejaarsstudente onder-tussen mijn vriendin is geworden. Maar weet wel dat ik niet de enige ben! Het valt dit jaar op dat veel presidiumleden een koppel vormen met een exemplaar van de nieuwste lichting studenten. Maar uiteraard is dat allemaal louter toevallig, niets om meer achter te zoeken.»

(foto Simon Horsten)

Veto: Over naar iets anders dan maar: wat vinden ze thuis van je presserschap?

Steven: «Mijn ouders vertrouwen me daarin. Ik heb wel veel geluk met het feit dat ik een oudere broer heb, die ook in Leuven heeft gestudeerd. Hij heeft de baan vrijgemaakt voor mij, zowel door hier simpelweg te komen studeren als door zelf actief betrokken te zijn geweest bij de Landbouwkring. Onze ouders weten onderhand wel wat het studentenleven inhoudt. Het enige dat ze echt jammer vinden, is dat ik als preses vaak langer in Leuven moet blijven. Nu zien ze me eigenlijk alleen nog maar als ik thuis mijn was kom afzetten.»

De mama

Veto: Steven komt naar eigen zeggen enkel nog thuis om de was af te zetten.

Mama: «Ook wel om een nieuwe voorraad kleren en eten in te slaan. Maar ik begrijp wel dat hij nu minder tijd heeft. Hij moet zelf maar zien dat hij alles tot een goed einde brengt, en dan vooral zijn studies, natuurlijk. Niet alleen is hij preses en moet hij werken aan zijn thesis, sinds kort heeft hij ook nog een vriendinnetje, kan je nagaan.»

Veto: Dat heeft hij u dus al verteld.

Mama: «O ja, onze Steven is heel open en eerlijk, altijd. Daarom ook dat hij een goeie preses is, denk ik. Bovendien kan hij mensen erg goed motiveren. Vroeger organiseerde hij al veel bij de speelpleinwerking; dingen in goede banen leiden is dus echt wel zijn ding.»

“Nu mag ik tenminste discotheken binnen”

Sweet Coffee is een band die alles in huis heeft om een groot publiek aan te spreken: ze maken populaire lounge, maar met een extra scheutje melk worden de songs plots rasechte floorfillers zonder naar extreem vuile beats te moeten grijpen. Het was dan ook geen koffiedik kijken om te voorspellen dat de dubbel-bill met Sven Van Hees vorige donderdag in Het Depot potten zou breken.

Robin Broos

Met *Memory Lane* had Sweet Coffee meteen een debuut met internationale allures in handen. Het was niet

voor niets dat Leen Demaré hen de eerste maal op Radio Donna in het Engels aansprak. “Ze dacht dat we Britten waren,” lacht Patrick Bruyndonx, alias dj Den Hérix, de spilfiguur van de groep. Samen met Raffaele Brescia bedacht hij het project Sweet Coffee. De zangeres Samia Verduyn ontdekten ze samen in de Antwerpse club Industria. Het had veel voeten in de aarde om haar te overtuigen voor de band te komen zingen, maar uiteindelijk stemde ze in. Voor de tweede plaat *Perfect Storm* met hit-singles als “New Day” en “Special Kind of Feeling” werd echter beroep gedaan op een nieuwe zangeres, Bibi Diabokua. De heren leerden haar kennen op een vlucht naar Barcelona, waar ze werkte als stewardess.

Vrijen

Veto: Vele bands pakken graag uit met fantastische verhalen over hoe ze mekaar hebben leren kennen. Bij jullie is dat al twee keer gelukt.

Patrick Bruyndonx: «Het is inderdaad opnieuw bijzonder, maar uiteindelijk is alles via de platenmaatschappij verlopen. We werken nu al een jaar samen met Bibi, dus voor ons is het niets nieuws meer.»

Raffaele Brescia: «Het gekke is dat we Bibi al eens hadden horen zingen en toen al dachten dat zij ook een ideale zangeres van Sweet Coffee was geweest. Toen we zonder zangeres vielen, bleek zij zonder project te zitten en zo hebben we elkaar gevonden. We hopen natuurlijk dat het bij deze twee bijzondere verhalen blijft.»

Veto: Waren de problemen niet te voorspellen als jullie eerste zangeres niet van het begin overtuigd was van het project?

“Hoe kan je nu vrijen op muziek met de tekst ‘I don’t need you anymore?’”

Bruyndonx: «Ik begrijp dat het in de business voor nieuwe mensen niet gemakkelijk is. In ons geval zit het er al twee keer op, in die zin dat de zangeres altijd Sweet Coffee was. We hebben gewoon geluk.»

Veto: Toen het eerste album uitkwam, werd deze in het één-programma Aan Tafel beschreven als de perfecte soundtrack voor bedactiviteiten. Was dat jullie eigen beschrijving?

Bruyndonx: «Dat was Ben Crabbé die daarmee afkwam. Ik vond dat moeilijk te begrijpen. Hoe kan je nu vrijen op muziek

met teksten als ‘I don’t need you anymore?’»

Future Soul

Veto: Sweet Coffee is moeilijk in een muzikaal hokje te plaatsen, maar hoe zouden jullie het genre zelf omschrijven?

Bibi Diabokua: «‘Future soul’ heeft iemand ons onlangs genoemd. We nemen die term graag over. Het is maar om een antwoord te geven, hé.»

Bruyndonx: «Wij zijn ook niet de enigen die in dit genre spelen. Groepen als Arsenal of De la Vega behoren ook tot de Belgische future soul-scène.»

Brescia: «Het is altijd moeilijk ergens een term op te kleven. Onze nummers kunnen heel housy klinken, maar het kan ook echte soul zijn. Wij gaan graag heel breed.»

Veto: Jullie brengen sommige nummers in andere versies uit, zodat ze beter aansluiten bij een bepaald doelpubliek, zoals dat van verschillende radiostations. Dat ruikt naar een goed uitgekende marketingtactiek.

Bruyndonx: «Wij hebben altijd voor een groot publiek willen werken. Het gebeurt ook regelmatig dat je een idee uitwerkt, dat je na enkele weken je eigen nummer remixt omdat het beter kan en je met twee recht-opstaande versies van een song achterblijft. Soms heb je bij een nummer gewoon twee verschillende gevoelens: een rustig en een swingender. We werken zeker niet met het idee dat we tegen morgen ook een Donna-versie van een nummer moeten hebben, omdat het dan beter verkoopt. Het uitgangspunt blijft hetzelfde: als we samenkomen moet het Sweet Coffee blijven, ook al klinkt dat over twee albums compleet anders.»

Veto: Jonge meisjes dromen er vaak van om prinses of zangeres te worden. Is dit nu voor jou een droom die uitkomt, Bibi?

Diabokua: «Absoluut. Ik ben al sinds mijn zestiende bezig om die droom te verwezenlijken.»

Veto: Is dat dan al lang?

Diabokua: (stilt) «Eigenlijk wel (lacht). Reken daar maar iets meer dan tien jaar bij. Ik ga niet zeggen dat het een harde weg was, maar het blijft zoeken naar je capaciteiten en wat je graag wil brengen. Vooral het vinden van mensen die hetzelfde willen doen, is niet eenvoudig.»

Veto: Je hebt meegeschreven aan nummers op de nieuwe plaat. De teksten gaan altijd over liefde, maar wij vinden de teksten vaak melancholisch.

Diabokua: «Dat is dan ook de samenvatting van wat wij alle drie de afgelopen tijd hebben meegemaakt.»

Bruyndonx: «Ik ben blij dat te horen. Twee dagen geleden was er iemand die ons zei dat alle nummers altijd zo happy zijn. Het is positief dat er verschillende manieren zijn om naar onze muziek te luisteren.»

Multicultureel

Veto: Zelfs met een nieuwe setting blijft Sweet Coffee ‘multicultureel’. Dan hebben jullie vast een uitgesproken mening over de stand van zaken in de samenleving.

Bruyndonx: «Eigenlijk hebben we die vraag al beantwoord met het nummer ‘Start Believing’. Maar om het dan zo zwaar te beladen alsof we bijdragen tot een verdraagzame samenleving, durf ik niet te zeggen. We zijn zeker niet groot genoeg om een cultuurshock te veroorzaken.»

Diabokua: «Wij denken gewoon niet in kleuren.»

Brescia: «Wat zeker positief is aan muzikant zijn, is dat ik nu tenminste binnen mag in de discotheken (lacht). En ik mag m’n klak ophouden! Of ik dan vroeger veel problemen heb gehad? Heb je een uur of twee? Laten we het als volgt samenvatten: iedereen moet water bij de wijn doen. De wereld gaat toch één smeltkroes van nationaliteiten worden. Zolang iedereen zich aan elkaar aanpast en niet koppig doet, werkt dat.»

Bruyndonx: «Dat was een heel mooie uitleg, Raf (knikt bemoedigend). Natuurlijk gaat het voor ons in de eerste plaats om de muziek en het gevoel daarbij. Niemand voelt zich elke dag even happy en het leuke aan Sweet Coffee is dat we al die gevoelens kunnen neerzetten op muziek.»

Relaxter

Veto: Op jullie eerste plaats staat een nummer met een sample van James Brown. Naar verluidt hebben jullie daar veel voor betaald. Mochten jullie ooit heel succesvol worden, welke sample zouden jullie dan nog eens onder handen willen nemen?

Bruyndonx: «In het begin hebben we inderdaad met samples gewerkt, maar nu zou het leuker zijn om eens met guest vocals te werken. De vraag zou dus beter zijn: ‘Met wie zou je graag nog eens samenwerken?’»

Veto: Met wie zou je graag nog eens samenwerken?

Brescia: «Eén van de jongste artiesten in

Vlaanderen, Toots Thielemans (lacht). Die man is misschien tachtig jaar, maar hij speelt een gast van twintig zo onder tafel. Er zijn mensen die dertig jaar ouder van geest zijn, dus het is een kunst om jong van geest te blijven. Hij is nog altijd jazzy en dat past wel bij ons.»

Bruyndonx: «Dat zou inderdaad een hele mooie twist zijn.»

Veto: Als wij denken aan de naam Sweet Coffee — in een niet muzikale context — roept dat beelden op van die kleine koffietasje in Spanje of Portugal, waar je minstens evenveel suiker aan moet toevoegen eer ze te pruimen vallen. Waarvan komt de naam echt?

Bruyndonx: «Toen we die naam gevonden hadden, wisten we meteen dat ze

perfect bij ons paste. Alles draait om de zoe-te stem, terwijl we onder ons drie net zo goed bittere karakters kunnen zijn. Het is daarom dat de naam gebleven is. Ze is ook wel catchy, dat ik het zelfs kan onthouden (lacht).»

Veto: Hopen jullie meteen naar het buitenland te trekken met de nieuwe plaat?

Bruyndonx: «Nee, het idee van de nieuwe platenmaatschappij in tegenstelling tot Sony, is dat ze eerst nationaal een sterk verhaal willen creëren, dus ook in Wallonië. Op die manier sta je beter in de schoenen en neemt men je serieuzer als je naar het buitenland trekt. Voor het eerste album is er altijd veel interesse geweest, maar het werd niet opgevolgd.»

Veto: Jullie treden ook op in een light versie. Wat houdt die concreet in?

Diabokua: «Het is een dj-set met live nummers van Sweet Coffee waar ik wat tussen ‘mc’.»

Bruyndonx: «Dat is relaxter om te doen. Je hebt een platenzak bij waarvan je weet dat 30 procent wat er in zit, zeker reactie zal uitlokken. Er zijn ook eigen nummers waarvan we denken dat ze gaan aanslaan, maar je hebt nooit zoveel vertrouwen in je eigen producten. Je bent afwachtender.»

Brescia: «In een dj-set leg je de platen op en je drukt op ‘play’. Live is echt iets helemaal anders. Het is erop of eronder.»

Sfeer

Sweet Coffee zat er in Het Depot helemaal ‘op’. Dat had allicht te maken met de sterk opgebouwde set: afwisselend van rustige nummers naar de echte shakers en

“Je hebt nooit zoveel vertrouwen in je eigen producten”

niet meteen met de bekendste nummers van wal steken. Bovendien wordt de groep live bijgestaan door een extra zangeres, een toetsenist en een saxofonist. Zonder al te veel egotripperij werd de grootste hit “New Day” aan het eind nog eens overgedaan, waarop Leuven werd getraakteerd op een stevige afterparty met dj Sven Van Hees. Een terecht uitverkochte dubbele-bill.

Perfect Storm is uitgegeven bij N.E.W.S. Meer info www.sweetcoffee.be en www.hetdepot.be

Een palet van steden

STUK presenteert op woensdag 21 december de première van *Iqaluit*, een voorstelling van het collectief Berlin. Het is na *Jeruzalem* de tweede voorstelling in de reeks *Holoceen*. Bart Baele, Yves Degryse en Caroline Rochlitz, de makers van het stuk, gaven wat uitleg.

Elke Desanghere & Jozefien Van Beek

Het collectief Berlin besloot om projecten te maken over steden in de hele wereld. De overkoepelende titel *Holoceen* is pas daarna gekomen. *Holoceen* is het huidige geologische tijdperk en dat vonden de makers wel toepasselijk voor hun opzet.

Bij het portretteren van de steden ligt het medium niet op voorhand vast. Per project kan een ander medium gekozen worden. In *Iqaluit* wordt gewerkt met film en met een theatertekst, geschreven door Ivo Michiels. Actrice Caroline Rochlitz heeft elke avond een live-telefoonverbinding met acteur Vinnie Karetak, die in Iqaluit zit. Bij het kiezen van een medium laat Berlin zich leiden door de stad zelf en de associaties die eruit voortkomen. "Bij Iqaluit speelde de geïsoleerdheid van de stad sterk mee," zegt Yves Degryse. "Door elke avond op de scène een live-verbinding te maken met Iqaluit versterken we de afstand."

Intuïtief

Ook de keuze voor de steden gebeurt eerder intuïtief. Na het hectische Jeruzalem was er een verlangen naar stilte, rust en uitgestrektheid. Berlin heeft een lijn uitgezet van Jeruzalem naar de Inuit. Daarna trekken ze naar Saguache, de kleinste stad binnen de VS. Dan komt er normaal een

grootstad, maar die is nog niet vastgelegd. Hoewel de keuze voor steden intuïtief gebeurt, probeert Berlin dus toch een soort traject af te leggen. In zijn totaliteit zou de reeks dan een palet moeten opleveren. Dit is meteen ook het verband tussen de steden: elke stad is een onderdeel van dat palet. Veel mensen vragen het gezelschap of ze Berlijn ook gaan portretteren. Voor hen kan de volledige cyclus echter een portret zijn van Berlijn, omdat Berlijn voor hen de stad is waar alles samenkomt.

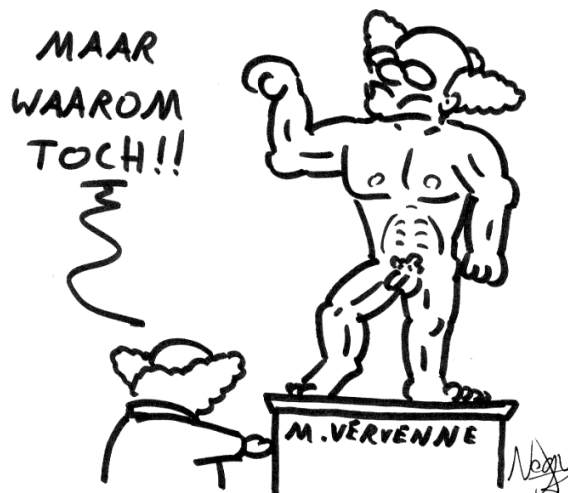
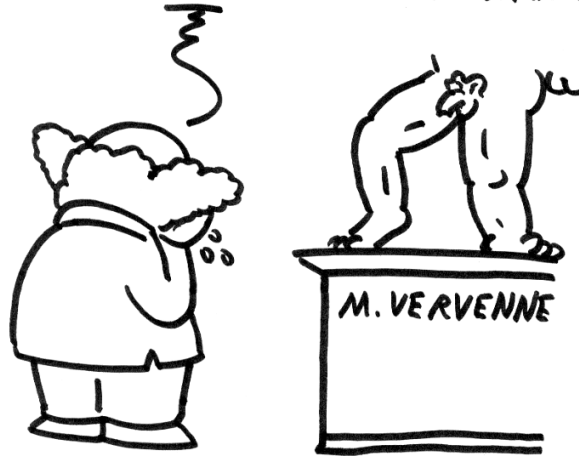
Jeruzalem ging voor een groot deel over de Palestijnse kwestie, al was dat in principe niet het uitgangspunt van de voorstelling. "We zijn eigenlijk niet op zoek naar politiek of sociaal conflict, maar *Iqaluit* is in dat opzicht wel interessant. Politiek gezien bestaat Iqaluit pas sinds 1999 als hoofdstad van Nunavut. De Inuit krijgen de hele Westerse cultuur over zich heen op een relatief hoog tempo. Dat wordt allemaal wel via een bocht aangerakt, maar de voorstelling gaat er zeker niet letterlijk over," vertelt Bart Baele.

Op de website van Berlin staat te lezen dat Iqaluit een stad is "die groter wil zijn dan ze in wezen is". "Ze moeten ook, hé!" zegt Baele. "Het is

geen verwijt. Je kunt moeilijk verwachten dat de Inuitbevolking daar in iglo's zal wonen en met honger zal leven. Ze zijn totaal afhankelijk van het Westen." Rochlitz treedt hem bij: "In Iqaluit komen veel mensen werken. Wanneer ze er ook willen gaan wonen, is er echter een probleem. Een huis bouwen is er namelijk niet eenvoudig: er is constante permafrost en het materiaal moet van overzee komen. Ze hebben gewoon niet voldoende huizen voor de mensen die er werken. In die zin wil de stad groter zijn dan ze in wezen is. Ze kunnen het gewoon letterlijk niet aan."

Meer informatie is te vinden op www.stuk.be en www.berlinberlin.be

... SNIF... IK HEB ZO HARD GEPROBEERD...
SNIK... EN TOCH VOND STUK MIJN... SNIF
... VOORSTELLING GEEN 1000 EURO WAARD!

EXPOSITIE VAN

EPPO DEHAES IN STUK

Spelen met een blokkendoos

In de expozaal van het Kunsten- centrum STUK loopt een tentoonstelling van beeldend kunstenaar Eppo Dehaes. Deze expositie is de tweede in de reeks 1000 euro. STUK geeft jonge kunstenaars duizend euro om een kleine tentoonstelling te maken. Meestal wordt gewerkt met bestaand werk, omdat het budget klein is en de tijd beperkt. Dat is net het doel van het STUK: naast de grote exposities jonge kunstenaars de kans geven om naar buiten te treden met kleinere initiatieven.

Jozefien Van Beek

In 2004 exposeerde Eppo Dehaes in galerij z33 te Hasselt. Delen van die tentoonstelling gebruikt hij opnieuw voor 1000 euro. "Ik zie mijn werk als een blokkendoos waarmee ik kan spelen. Ik zet mijn oude werken in een andere opstelling waardoor ze iets anders uitlokken," aldus Dehaes.

Het nieuwe van deze expositie is het grote houten podium waarop de oude werken geplaatst zijn. Het podium is net te hoog waardoor de toeschouwer niet alles kan zien. "Dat spel met de toeschouwer vind ik interessant. Als je dichtbij staat, heb je een

scherp beeld, maar kan je niet alles zien. Als je verder gaat staan, zie je meer, maar minder scherp." Er worden een aantal voorwerpen gebruikt die al bestaan, zoals kartonnen dozen. Er staan echter ook schilderijen en een video op het podium. Dehaes vindt namelijk dat er geen verschil is in waarde tussen die twee. "Het idee om de schilderijen op te stellen in een soort module is ontstaan door de verhuis van Radio Scorpio naar het STUK. We zaten samen met de architect naar plannen te kijken in de ruimte waar de studio gemaakt ging worden, maar voor niet-architecten zeggen die plannen eigenlijk niet zo veel. Om een beter beeld te krijgen, zijn we de ruimte dan gaan afbakenen met voorwerpen die er stonden. Stoelen of houten planken werden plots een muur. Dat vond ik een leuk idee. Schilderijen kunnen niet alleen schilderijen zijn, maar ook een deel van een module." Ook hier speelt het idee van de toeschouwer mee. Door de opstelling kan je de doeken namelijk nooit helemaal zien.

Soundscape

Hetzelfde concept is terug te vinden bij de video, waarop het atelier van de kunstenaar te zien is. "Ik heb een platenspeler met een camera erop in het midden van mijn atelier geplaatst. Soms

stopt de platenspeler en dan zie je een deel van mijn atelier, dan draait hij weer verder. Op die manier is het moeilijk om een volledig beeld te vormen van de ruimte."

Op het podium staat ook een radiostudio die net te klein is om gebruikt te worden door een volwassene. "De oude studio van Radio Scorpio heb ik zelf gebouwd. Toen de studio af was, kwamen er andere mensen in werken. Zo is het idee ontstaan om een studio te bouwen voor mij alleen."

Het werk bij Radio Scorpio beïnvloedde Dehaes ook op een andere manier: geluid speelt een cruciale rol in de expositie. Een versterker achteraan in de ruimte brengt een permanente soundscape voort. Zo zijn er onder andere willekeurig gemixte omgevingsgeluiden te horen die hij vooraf heeft opgenomen.

Helemaal achteraan in de ruimte hangt een kader met twee foto's van de tentoonstelling in Hasselt. Op die manier wordt er een link gelegd met het oudere werk. Vooraan op het podium zijn ook foto's te zien van die expositie, maar die zijn, zoals alle stukken op het podium, niet helemaal zichtbaar.

De tentoonstelling loopt nog tot vrijdag 23 december en is elke weekdag gratis te bezoeken. Voor meer informatie: www.stuk.be

VAN KORTJAKJE
TOT BACH

Kerstconcert van de jonge Suzuki violisten

Aanstaande vrijdag geven violisten van verschillend niveau een gratis kerstconcert in het Lemmensinstituut in Leuven. Allemaal zijn ze opgeleid volgens de Suzuki 'moedertaal' methode. Wilfried van Gorp, hun leraar en begeleider geeft een woordje uitleg.

Christophe Heyndrickx

Wilfried van Gorp: «Ik kwam vijftig jaar geleden in contact met de Suzuki methode via een leraar van me, Jeanne Janssen. Zij was in Japan in aanraking gekomen met een nieuwe leerstijl voor viool en zocht leerlingen om deze stijl toe te gaan passen in Turnhout. Ik was toen acht jaar, maar normaal begint men met kinderen vanaf drie of vier jaar.»

«Bij de Suzuki leermethode gaat men ervan uit dat je muziek zoals elke andere taal kunt leren: middels een goed gehoor en imitatie. Op jonge leeftijd leer je het gemakkelijkst een taal aan, dus wij creëren voor de kinderen een muzikale omgeving en beginnen met eenvoudige deuntjes die ze op het gehoor spelen. Elke kleine vordering wordt aangemoedigd, zodanig dat elk kind op zijn eigen tempo de taal leert. We gaan ervan uit dat elk kind talent heeft om muziek te leren.»

Moedertaal

«De rol van de ouders is ook speciaal, zij worden actief betrokken bij de leermethode. Ouders wonen de lessen bij en nemen notitie van de instructies. In principe worden ze mee ingeschakeld in het lesgeven, als een soort thuisleraar. We hebben dan ook een erg actieve oudervereniging.»

«Ondertussen heeft men in Turnhout al dertig jaar ervaring met de methode en wordt het experiment gesubsidieerd. Er zijn ook enkele kleine muziekacademies die het aanbieden, maar meestal werkt het op privé-initiatief. Er is ook veel contact met het buitenland, zo geef ik bijvoorbeeld ook cursussen in andere landen. In april volgend jaar is er trouwens een grote internationale workshop in Turijn voor Suzuki violisten.»

Veto: Wat houdt het kerstconcert precies in?

Van Gorp: «Dit is al de tiende editie van het kerstconcert. Het is, vooral door de hulp van de ouders, uitgegroeid van een klein gebeuren naar iets veel groters. Aan dit concert nemen al mijn leerlingen deel, uit Turnhout, Vilvoorde en natuurlijk Leuven. Elke leerling speelt een stukje naar eigen kunnen, van 'Kortjakje' tot uiteindelijk 'Bach'. Het blijft ook een kerstconcert dus we gaan kerstliedjes spelen, begeleid door een kerstverhaal.»

Je kunt de Suzuki violisten aan het werk zien op vrijdag 23 december, voor meer informatie kun je terecht bij www.vioolsuzuki.be.

“Ik heb ooit een plaat van MC Hammer gekocht”

Alias bevindt zich met het hele Anticonlabel in de marge van de hiphop – de *underground* met een iets hipper term. Geen gangstarap over drive-by's en respect, wel een instrumentale mix van hiphopbeats en warme elektronica, al durft hij live wel eens naar de microfoon te grijpen. Aanstaande dinsdag stelt hij in STUK zijn laatste album *Lillian* voor.

Geert Zagers

Alias (Brendon Whitney, 29) valt meteen op tussen de piccolo's en valets wanneer hij de lobby van het Royal Crownhotel in Brussel binnenstapt. Zijn hanenkam, lippiercing en *baggy pants* passen niet meteen in het statige decor. Het *bad ass*-uiterlijk verdwijnt als sneeuw voor de zon wanneer hij begint te praten. De hiphopreus blijkt een rustig, intelligent en zelfs aimabel man te zijn — net geen teddybeer. Nergens in het interview begint hij over *bling* of *shizzle*. Hiphopclichés zijn niet aan Alias besteed.

Boombox

Veto: *Je bent opgegroeid in Maine, een Amerikaanse staat met weidse sneeuwlandschappen en uitgestrekte bossen. Niet bepaald een getto waar je hiphop met de paplepel naar binnen krijgt.*

Alias: «Ik heb een heel goede kindertijd gehad. Mijn vader was een brandweerman en mijn moeder had een soort hobbywinkel. Ze hadden altijd tijd voor mij en mijn zus en kleine broer. Er was ook altijd muziek: mijn vader speelde piano. Het dorp waarin ik opgroeide was heel *woody*, niet als een stad of zo. Achter mijn huis waren er bossen zo ver als je kon gaan. Ik nam mijn boombox, zo'n grote uit de jaren 80 met een gigantisch handvat, en mijn cassettes tot in het midden van het bos en luisterde naar mijn raptapes zo luid als ik kon.»

«De titel van de plaat, *Lillian*, verwijst naar mijn oma. Ze heeft me piano leren

spelen, dingen als ragtime en jazz. Het voelde juist aan om de plaat naar haar te noemen. Ze schreeuwde zelfs niet op ons als we op de toetsen sloegen (*glimlacht*). Ze heeft nooit mijn muziek gehoord, ze stierf in 1994. Ik schreef toen nog nummers over weed roken — wat ik niet eens deed — maar ik durfde ze niet te laten horen. Ik weet eigenlijk niet of ze het goede muziek zou vinden. Het zou wat te lawaaierig voor haar zijn, vrees ik.»

Veto: *Hiphop was de soundtrack van je jeugd. Kan het genre je nog altijd boeien?*

Alias: «Ik moet toegeven dat ik onlangs de eerste cd van Snoop Dogg opnieuw heb gekocht. Het is pure nostalgie, maar nu ik ouder ben en ik hoor wat hij in de songs zegt, denk ik wel: “mijn God, ik kan niet geloven dat ik hier naar luisterde toen ik zestien was.” De hiphop die nu gemaakt wordt, is niet zo oprecht als de hiphop waar ik mee opgroeide. Het ging niet om geld of juwelen. Maar nu lijkt het alsof iedereen met elkaar beconcurrereert om zoveel mogelijk vrouwen met zo weinig mogelijk kleren in de clips te hebben. Dat is niet echt iets waar ik me verbonden mee voel.»

Politiek

«Na een tijdje intensief met hiphop bezig te zijn, werd ik het genre beu: iedereen begon hetzelfde te klinken. Ik leerde andere muziek kennen en kwam terecht bij elektronische muziek als Boards of Canada, Autechre of Aphex Twin. Hoe meer ik daar naar luisterde, hoe meer het aansloot bij de muziek die ik zelf maakte.»

Veto: *Je hiphopverleden ligt achter je. Heb je platen waar je je voor schaamt en die je liever zou verbranden?*

Alias: (*lacht*) «Ik heb ooit — en vraag me niet waarom — MC Hammer (*scoorde met U*

(foto Felix Baumsteiger)

Can't Touch This een wereldhit) gekocht. Ik weet echt niet waarom. Waarschijnlijk omdat iedereen de plaat toen kocht en ik dacht dat ik dat ook moest doen.»

Veto: *Het valt op dat, hoewel je voornamelijk instrumentale muziek maakt, je toch politieke statements meegeeft. Vind je dat politiek en muziek samen horen?*

Alias: «Zeker. De politieke wereld in de Verenigde Staten is er slecht aan toe, veel slechter dan voor George Bush president werd. Iedereen bij Anticon (*Alias' label, red.*) besteedt er veel aandacht aan. Er is zoveel aan het gebeuren in Amerika dat de rest van de wereld beïnvloedt. Het is moeilijk om daar geen aandacht aan te besteden. Muziek is gewoon een manier om je mening uit te drukken.»

Veto: *Ben je niet bang om een politieke karikatuur te worden? Een nummer van drie minuten of een quote op een hoer laat niet toe genuanceerd te zijn.*

Alias: «Ik wil niet dat de mensen denken dat ik alleen een politieke muzikant zou zijn. Als ik een heel album over politiek zou maken, zou ik die commentaar niet erg vinden, maar dat is niet zo. Mijn vorige plaat *Muted* bijvoorbeeld, is beïnvloed door de omstandigheden. Terwijl ik er aan werkte, stonden de kranten vol dat Amerika Irak wilde binnen vallen, wat ze in dezelfde periode ook gedaan hebben. In mei 2003 verklaarde Bush dat we de oorlog gewonnen hadden. Dat is tweeënehalf jaar geleden en de oorlog is nog altijd niet gedaan. Die gebeurtenissen verontrusten me en komen vanzelf in mijn muziek terecht. Ik heb nooit gedacht: “nu moet ik een politieke song schrijven.” Het gebeurt gewoon. Het zit in mijn hoofd en ik wil het eruit krijgen. Muziek is op dat vlak heel therapeutisch.»

Veto: *Wat is de ideale activiteit om te doen terwijl je naar Alias luistert?*

Alias: «Euhm. In de bossen door de sneeuw wandelen, denk ik. Ik vind het leuk als er veel sneeuw ligt tussen de bomen: eerst zie je alleen maar wit, maar na een tijdje zie je al de kleuren die door de sneeuw beter uitkomen. Als ik thuis ben in Maine, zet ik altijd mijn koptelefoon op en ga in het bos. Zo klinkt het altijd goed (*lacht*).»

VIERKANT

Alias komt op 20 december naar STUK in het kader van VIERKANT, een reeks concerten voor elektronische muziek. Een dag later geeft de Franse Colleen het beste van zichzelf. “Een relaxte manier van concerten presenteren voor een heel lage ticketprijs. Kleinschalig, maar zeker op studenten gericht,” zegt muziekprogrammatoren Steven Vandervelden. Bedoeling is dat de artiest zonder podium in het midden van de zaal speelt. Het publiek zit of ligt rondom hem op kussens. “Zoiets heb ik nog nooit gedaan. Een heel interessante ervaring,” aldus Alias.

KATASTROFALE KERSTSPECIAL VAN BRAAKLAND/ZHEBUILDING

“Als er niets meer toe doet, kan je net zo goed leven”

Kerst is overall, elk jaar tijdens dezelfde periode. En elk jaar met dezelfde kleuren, dezelfde sfeer, dezelfde liedjes, dezelfde films en dezelfde bejaarde kerstman. Braakland/Zhebuilding (BZB) dacht er dit jaar eens een ander cachet aan te geven en kwam op de proppen met zijn ‘Katastrofale Kerstspectal’. Het verslag van een verademing.

Simon Horsten

Als kerstgeste krijgt het publiek liefst twee voorstellingen op een avond voorgeschoteld. Twee keer een sterke jonge vrouw op de rand van een zenuwzinking die haar zelfgeschreven tekst pretentieloos brengt. En voor een keertje gaan de monologen niet vergezeld van muzikale begeleiding, zoals men de dingen normaliter pleegt te doen bij BZB.

Krampachtig

De eerste voorstelling, *Huisvrouw*, is die van Janne Desmet, een kers(t)verse actrice met een prachtig lieblanke huid en voldoende talent om de gemiddelde soapster te doen blozen. Geen sprake van latent talent, dus: bij haar komt het ten volle naar buiten. In elk geval weet ze hoe ze met haar uiterlijk de aandacht kan trekken: rubberhandschoenen, een groen-wit gebloemde jurk,

felrood getinte lippen en frêle naaldhakken. Een *femme fatale*, maar dan vooral voor zichzelf.

Desmet toont met brio een hysterisch-krampachtige huisvrouw die alles heeft: een appelboor, een koffiezetapparaat, een tomatenroosjessnijder, een plastic tamponhouder. Alleen een leven heeft ze niet. Haar man wel: “Hij heeft een relatie, zij heeft hem. Hij heeft seks, zij heeft hém. Zij heeft hém. Haar man.” Gelukkig heeft ze aan één ding geen gebrek: fantasie. Met alle moeite van de wereld probeert ze haar verbeelding te enten op het leven en omgekeerd. Haar motivatie is duidelijk: “Als niets er meer toe doet, kan je net zo goed leven.” Als toeschouwer van haar leven ziet het publiek zich genoodzaakt

Een mens moddert maar wat aan

te lachen, maar de schrijnende kern dringt evenzeer door.

Bijzonder is de manier waarop Janne Desmet (overigens in samenwerking met Kris Cuppens en Esther Gerritsen) het personage neerzet, bijna zonder te bewegen. Haar armen hangen levenloos langs haar lichaam en eindigen in krampachtig gebalde vuisten (vergeet de handschoenen niet!), die pertinent dienst weigeren. Ze spreekt satanisch snel en nerveus, en valt van het ene uiterste in het andere. Anticlimaxen

alom in *Huisvrouw*. Bovendien valt het op dat geen enkel personage een naam krijgt: het is ‘zij’ en ‘haar man’, en als gastrolletjes in haar fantasie zijn fijne algemene termen weggelegd, zoals ‘de presentator van spelprogramma’s’ en het puike ‘de presentator van de integere talkshow die er steevast het zijne van denkt’.

Huisvrouw is een mooi verpakte en zeer overtuigend gebrachte kritiek op de veruiterlijking van maatschappelijke normen en waarden, en meteen ook een heerlijk verhaal over de leegheid van een bestaan, en hoe die op te vullen. En dat alles ontstaat uit de eenvoudige vraag: wat doet een huisvrouw nadat de laatste aardappel geschild is?

Tampons

Sara Vertongen komt na de pauze de bühne op met haar vertoning, *Blancmange, sour grapes and sweet lemons*. In 1998 al heeft ze de (Engelse!) tekst ervan geschreven in het kader van haar afstudeerproject aan de voormalige Studio Herman Teirlinck. Het gaat hier wederom om een eenzame vrouw, die ditmaal ook daadwerkelijk alleenstaand is. Ze becommentarieert op sappige en vooral enthousiaste wijze haar marginale burens, en vermeldt langs de neus weg hoe desastreus haar eigen leven is. Vertongen is een spraakwaterval en even wispelturig als haar microgolfoven. Ze weet geen blijf met zichzelf en toont zich een bijzonder gevoelig

kind van de zap- en consumptiemaatschappij. Gevoelig, maar enkel met zichzelf begaan.

Alles komt ter sprake, zolang ze het maar niet over haar anonieme zelf moet hebben. Ook tampons komen ter sprake, zodat de symbolisch ‘rode draad’ van deze kerstspectal uiteindelijk een wel zeer vrouwelijk kleinood blijkt te zijn. Of zijn we nu zelf te ver meegegaan met de perfide gedachtegang van Vertongens personage? Ach, een mens moddert maar wat aan. Dat is ook precies de boodschap van *Blancmange*.

Deze Katastrofale Kerstspectal biedt een verrijkende avond en een verademing voor elkeen die kerstmuzak om te kotsen vindt, maar er toch niet aan kan weerstaan culturele events aan te doen die onder de noemer ‘kerstspectal’ vallen. Het is vooral een opsteker dat twee relatief nieuwe gezichten met zeer weinig middelen zich voor een klein publiek in hun volle waarde tonen en niet bang zijn om te struikelen.

Laten we hopen dat zowel Sara Vertongen als Janne Desmet spoedig met meer voor de dag komen. En laten we vooral hopen dat ze daarmee niet alleen bevestigen, maar zich ook nog sterker tonen. Dán pas zullen we echt verkocht zijn.

Helaas is deze voorstellingsreeks óók al verkocht en zelfs afgelopen. Kerst duurt soms niet lang genoeg. Informatie kan je hoe dan ook terugvinden op www.inbreek.be.

PUZZELS

"Kersttijd, traditietijd," zegt de bedenker van slechte gezegdes in ons wel eens. Om de tradities van zoengrave bomma's, zware kerstmaaltijden en teleurstellende cadeau's te overleven, heeft Veto een eigen traditie in het leven geroepen: het Kerstraadsel. Ideaal om saaie familiefesten door te komen, maar ook uitstekend geschikt om Acco-bonnen te winnen.

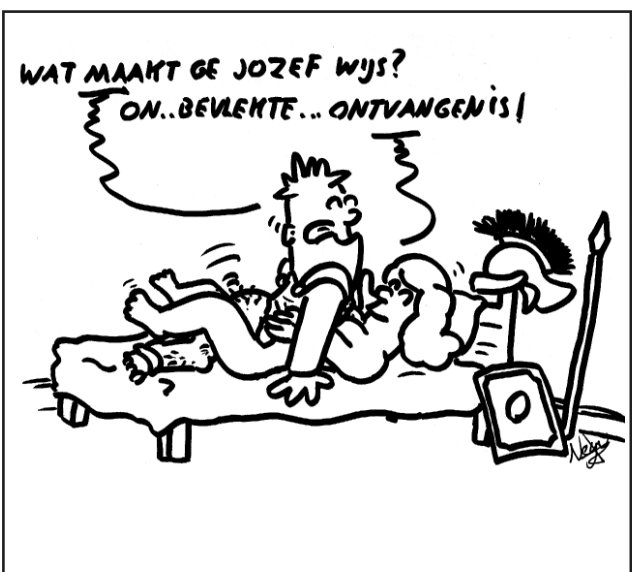
Vul de Sudoku in, lach met de cartoons en begin te zwoegen aan het kruisvormig kruiswoordraadsel. Mail het codewoord voor het einde van de kerstvakantie naar kerstkruis@veto.be en maak kans op een Acco-bon. Daarmee kan je volgend semester je cursussen op tijd kopen. Prima kerstcadeautje dus.

HET GEHEIM ACHTER DE VERRIJZENIS...

38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54																								
55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75																				
76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116

117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

9	2	4	1		
1	3	6	4	5	
5	1	9	7		
3	4	7	1		
7			3		
	5	3	6		8
2	6		5	4	
8	7	4	9	2	
4	9		6	8	

Horizontaal

- 1 Nederlandse kampioenschappen 3 Schorriemorrie 9 Slaat onzin uit 11 Lichamelijke opvoeding 12 Ijsjesfabrikant 13 Zever. Gezever! 16 Computer 17 Onze Alma Mater 19 Republiek Togo 20 Dopheide 22 Grote bijl 24 Hét Leuvense studentenblad 25 Nederlands zeedier 26 Vrije Universiteit Amsterdam 27 Netto 29 Gestorven prinses 31 Landbouwwerktuig 32 Familielid 34 Innig 37 Uitsluiting uit de Kerk 38 Bemoedigend woord 43 Hevig 45 Uitroep van verrassing 46 Genetisch materiaal 47 Verdoemen 55 Flinkte trap 56 Ondernemingsraad 57 Broek in reet 58 Water doorlatend 59 Trek naar boven 60 Bevel aan hond 61 Van deze persoon 62 Economische Wetenschappen 63 Put delven 65 Beschonken 66 Tuil 67 Wortel 68 Voorstander 70 Landelijk Rechercheteam 71 Favoriete drank van Wim Oosterlinck 73 Pers. Vnw. 74 Flirten met de onderste ledematen 76 Zoals aan het hof 78 Voorloper EU 79 CODEWOORD 81 Zwarte, kleverige stof

- 82 Meisjesnaam 84 Aarzel 85 Berg op Kreta 87 Volksmisleiding 89 Kwinkslag 91 Iemand die de eind-t niet uitspreekt 92 Ere-rector 93 Brillantine 94 Algemeen aanvaard 97 Kaartspel 98 Televisiezender 99 Spie 100 Favoriet meertje van de rector 101 Dierenvanger 102 Flinkte trap 103 Slee 104 Bloedkanalen 106 Niet dik 107 Metaal 108 Tennisterm 109 Wordt massaal gebroed 110 Zware spellingsfout 111 Alditegenhanger van Leo 112 Student die nog niet begonnen is 113 Hoort op een pint te staan 114 Dun 115 Sport 116 West-Vlaamse subtopper 117 Sprookjesfiguur 118 Onbezonnen 120 Tegenwoordig 121 Voor de mannen en voor de vrouwen 122 Griekse letter 123 Voorganger ING 125 Familielid 128 Zit in olielamp 129 Reuk, geur 131 Indien 132 Elf stemmen meer en hij was rector 134 Regeringsreglement 135 Choco of confituur 138 Brusselse concertzaal 140 Afrikaans land 141 Bokser 143 Cerium 144 Richt een beest af 145 Geld om gevangene vrij te kopen 146 Niet parkeren

Verticaal

- 1 Dat is Schnappi 2 Vogel 4 Pointe 5 Boerenhofstee 6 Ruimtelijke ordening 7 Ivoor 8 Beroemde arts bij de Grieken 10 Ten langen leste 14 Religieus gezang 15 Insnijding 18 Stoot lucht uit neus 21 Cent 22 Algemeen Ouderenverbond 23 Tuingereedschap 28 Land in Azië 30 Voorzetsel 31 Emeritus 33 Meisjesnaam 35 Geluid van een claxon 36 Vogelproduct 37 Vruucht 38 Niet meer dan 39 Toegepaste Economische Wetenschappen 40 Lengtemaat 41 Politieonderdeel 42 Zelden in een bungalow 43 Europese vrouw 44 Daar 46 Redactiesecretaris van dit blad 47 Land in Azië 48 Spielberg-wezen 49 De man op pagina 8 50 Overdosis 51 Vrouwelijk kanaal 52 Actief lid 53 Tak 54 Naschrift 57 Ex-hoofdredacteur Veto 58 Flinkte slag 59 Erfactor van nichten 60 Zeedier 63 Probeerde men bij de Oekraïense presidentskandidaat 64 Bloedwraak 65 Inwijden 66 Op straat komen 67 Nachtkledij 68 Stimulerend middel 69 Zeezoogdier 71 Legerrang 72

- Trouwde met zijn moeder 73 Rij struiken 74 Verenigde Arabische Emiraten 75 Scheidsrechter 77 Onder andere 79 Pakketje leerstof 80 Beef 83 Seleen 85 Engelse televisiezender 86 Lichaamsdeel 88 Meervoudig complex gehandicapte 90 Broodsmeersel 91 Examen 94 Achterwerk 95 Godin van de dageraad 96 Toeristenbegeleider 97 Slaginstrument 100 Stroop 101 Talrijke 103 Engels bier 104 Annexus 105 Internetadres in Zweden 106 Doctor 107 Leuk 108 Aardbevingsdeskundige 109 Maanstand 111 Onroerende voorheffing 113 Tweede ploeg van Brugge 114 Titel 115 Lichtbron bij het blokken 117 Voegwoord 118 Dit is 119 Harde seks 121 Kortaf spreken 124 Aanbevelingstekst op flap boek 125 Familielid 126 Boom 127 Hemels 130 Nobelium 133 Tennisslag 134 Rondedansen 136 Stekelig zoogdier 137 Soort 139 Buitengewoon lager onderwijs 142 Staat

Dries De Smet

CONCURRENTEN OP HET WERK, BOEZEMVRIENDEN DAARNAAST — OF NIET?

Jef Roos is boos

De K.U.Leuven wordt eigenlijk geleid door drie personen. Om te beginnen de rector, Marc Vervenne natuurlijk. Maar er is ook de voorzitter van de Raad van Bestuur, Jef Roos. En niet te vergeten: André Oosterlinck, voorzitter van de Associatie K.U.Leuven. In principe leidt de universiteit die associatie, maar de praktijk blijkt nét iets anders. Hoe gaan deze drie topfiguren met mekaar om?

Van onze rectorywatcher

De weg naar de top is hard. En als je dan na jaren van ellebogenwerk, hielenlikkerij en steekpenningen bovenaan staat, ben je daar liefst alléén. Aan de top moet het immers eenzaam zijn. Hoe is het dan, als je plots moet vaststellen dat er nog twee andere toppen zijn?

"Ik wist natuurlijk waar ik aan begon," vertelt Marc Vervenne bedachtzaam. "Ik wist dat ik geen associatievoorzitter zou zijn. Ik wist ook dat ik geen voorzitter van de Raad van Bestuur zou zijn. Ik heb daar geen problemen mee."

Voor André Oosterlinck ligt de zaak iets anders. "Laat mij eerst zeggen: ik heb daar ook geen problemen mee," lacht de voormalige rector. Het verschil zit 'm erin dat Oosterlinck vroeger wel, naast rector, ook associatievoorzitter én voorzitter van de Raad van Bestuur was. "Maar toen was de lol er een beetje af. Je hebt je leven lang

gewerkt om aan de top te geraken. Ik zal u zeggen: toen ik er was verveelde ik me steendood. Daarom ben ik de boel wat beginnen hervormen. Onder het mom van 'degelijk bestuur' schafte ik die cumul af."

Driemanschap

Hoe gaan Marc en André nu met mekaar om? "Zeer vriendschappelijk," klinkt het als uit één mond. "Wij hebben jaren samengewerkt. Daar is een hechte vriendschap uit ontstaan. Wij beconcurreren mekaar nu een beetje voor de sport, maar als het er echt op aankomt, trekken we aan hetzelfde zeel hoor. Wij staan steeds klaar met raad voor mekaar."

Prachtig, zo'n diepe vriendschap op zo'n hoog niveau. Maar helaas, soms is het ook minder fraai. Jef Roos legt uit: "Ik heb het daar moeilijk mee. Zo'n driemanschap zou de macht in evenwicht moeten houden. Maar Marc en André zijn té goede vrienden.

Ze moeten dat niet proberen ontkennen, ik zie dat ook wel. Ik ben niet blind hé. Ze weten precies van mekaar hoeveel klontjes ze in hun thee of koffie willen. Ze spannen altijd samen en zo is het niet eerlijk. 't Is niet drie onderling tegen

mekaar, maar twee tegen één." Jef Roos voelt zich buitengesloten en zoiets is niet leuk, vertelt hij ons. "Ik dacht eerst dat André en ik goeie vrienden zouden worden, omdat we allebei ingenieurs zijn. Maar blijkbaar heeft hij het

op Marc. Op zich niets mee mis, maar daarom moet ik toch niet in de kou blijven staan? Ik gun iedereen zijn vriendschap, maar dat mag niet ten koste gaan van een ander. Of toch niet van mij."

Een kat in het nauw maakt rare sprongen. Zo ook Jef Roos. Twee weken geleden liep het helemaal uit de hand. Waarnemers hadden het al voorspeld: dit kan niet blijven goedgaan. "Ik stond onder enorme druk, je moet dat begrijpen," zegt Jef met een van emotie trillende stem. "Altijd overal buitenstaan, altijd op het tweede plan komen. Zoiets knaagt. Het vrat aan mijn zelfbeeld. Ik moest iets doen."

Tranen

Op het emeritaat van professor Dirk Van Gerven (zie kaderstuk) sloegen de stoppen door bij Jef. "Toen ik zag dat Marc voorop liep in de ceremoniële stoet, werd het mij plots teveel. Want daarachter liep André, fijntjes glimlachend. Natuurlijk, zijn vriend liep voorop! Maar ik dreutelde weer ergens achteraan. Terwijl ik *potverdju* wel voorzitter ben hé! Op een normale ceremonielijst staan de voorzitters voor de rectoren, maar aan de K.U.Leuven? Ho, maar..." getuigt Jef met tranen in zijn ogen. Jef stormde uiteindelijk

naar voor om zijn plaats op eisen. Hij wou ook wel eens op de eerste rij zitten!

"Wij vielen totaal uit de lucht," beweren Marc en André. "Wij wilden Jef totaal niet uitsluiten. Maar opeens stond hij daar en

eiste een stoeltje. Maar ja, er waren natuurlijk niet zoveel stoeltjes voorzien. Dat was dus een enorm probleem." Logistiek, maar ook men-

selijk gezien, een drama. Gelukkig zijn er op zo'n momenten ook diplomaten. Roger Dillemans, ere-rector en Joseph Indekeu, Coördinator Onderwijs. Zij beseften welke catastrofale afloop deze explosieve toestand kon krijgen, en stonden discreet hun stoeltjes af. "Wij staan hier natuurlijk totaal buiten," zeggen ze. "Wij namen gewoon onze verantwoordelijkheid, zoals iederéén dat zou moeten doen. Wij wilden Dirk zijn emeritaat niet laten verpesten, meer moet je daar niet achter zoeken." Incident opgelost. Maar is het probleem nu opgelost?

"Ik was blij dat mijnheer Roger en Joseph me wilden helpen. Maar dat is de kern van het probleem niet. André en Marc houden nog steeds geen rekening met mij. Ik weet niet hoe ik hiermee om moet gaan. Ik ben ten einde raad."

"Ik denk niet dat Marc en André beseffen hoeveel pijn ze me doen. 't Is te zeggen: ik hoop dat tenminste"

NIEUWS VAN HET KERSTFRONT!

Tobback nog steeds heidens, maar niet meer socialistisch !!!

Naar aanleiding van de berichtgeving in deze krant twee weken geleden, hebben de acht boompjes op de Oude Markt alsnog kerstlichtjes gekregen. Maar intussen spelen zich alweer nieuwe wantoestanden in onze geliefde stad aan de Dijle

Leugen, eigen berichtgeving

Sinds kort dragen alle boompjes op de Oude Markt kerstverlichting. Twee weken geleden moesten acht exemplaren het nog zonder stellen. Zij waren voor hun wangedrag gestraft door Louis Tobback. "De boompjes hebben een laatste kans gekregen," legt deze uit. "Kerstmis is per slot van rekening de tijd van vergiffenis. Ze hebben beloofd zich netjes te gedragen. We gaan nu kijken hoe dat gaat in de proefperiode en daarna zullen we het project evalueren."

Klinkt fraai, maar op het Martelarenplein spelen zich intussen minder fraaie taferelen af. Een donkere

en mufte kerststal staat er te verkommeren in het slechte weer. Als klap op de vuurpijl zitten de gipsen beelden ook nog eens achter tralies! "Dat is wettelijk verplicht," verdedigt Tobback zich. "Jozef en Maria zijn Palestijnen. Ze hebben nog geen verblijfsvergunning, dus ze moeten in een gesloten instelling verblijven. Ik weet dat 2005 jaar lang is voor een procedure om aan te slepen, zélf in België. Maar ik zit niet meer op Binnenlandse Zaken. Ik kan er niets aan doen."

Schrijnend genoeg staat daarnaast een enorme commerciële kerststal te blinken en te flikkeren. Naast de nederige idealen van de christen-democratie hadden wij gehoopt de solidaire idealen van het socialisme te vinden. Niets is echter minder waar. Een kapitalistisch monument, vol wansmakelijke kitsch en pervertering van de Ware Kerstsfeer lokt onschuldigen in de val van macht en geld en hun oneindige spiraal naar beneden. Louis heeft zijn ziel niet zomaar aan de duivel verkocht, het is de kapitalistische duivel! Branden zal hij, als ware hij kerstboom waarin de lichtjes met kortsluiting kampten!

Wie is Dirk Van Gerven?

Dirk Van Gerven was jarenlang de Coördinator Studentenbeleid onder André Oosterlinck. Hij kreeg van de studenten de bijnaam 'de kamerplant' omwille van zijn luchtzuiverende eigenschappen. In de lokalen van de studentenbeweging LOKO staat nog steeds een sanseveria die liefkozend 'dirkske' wordt genoemd. Voor hij die functie bekleedde, was Van Gerven een succesvol professor aan het Sportkot.

Van Gerven beseft dat de academische wereld er moeite mee zou hebben als hij in zijn functie werd opgevolgd door weer iemand van het Sportkot. Daarom zette hij strategisch een stapje terug, en liet Danny Pieters, van de faculteit Rechten, een jaartje overgangsfiguur spelen. Nu zit met Mart Buekers opnieuw een sportkotter op de functie zonder dat iemand daar problemen van maakte. Het is maar één voorbeeld van het strategisch vernuft en het doortastend handelen van Van Gerven, die als geen ander wist hoe de universiteit werkte.

Van Gerven ging uiteindelijk op emeritaat, al laat hij zijn bureau met pijn in het hart achter. "Ik was daar graag," liet hij optekenen.

(phg)

Heilig Hart Ziekenhuis kindvriendelijker dan Gasthuisberg!

Wat honderden kinderen al jaren wisten, is nu door de *Passe-Partout* bevestigd: Gasthuisberg is niet kindvriendelijk genoeg. In het schuldige ziekenhuis doen ze nochtans gewoon of hun neus bloedt. En dat voor een ziekenhuis!

David Derwael is verpleegkundige en leidt de dienst Kinderpsychiatrie. "Ik wil toch

op deze dienst komen kindjes die hun duim verstuikt hebben omdat ze met een kettingzaag hun ouders achterna zaten. Die zijn zélf niet lief. Het moet van twee kanten komen hé!"

Hoe zit het dan met de kritiek dat de verplegers aanzienlijk minder goed verhaaltjes kunnen voorlezen en bovendien

graag een aantal dingen nuanceren. Het is gemakkelijk om lief te zijn tegen een kindje dat zijn duim verstuikt heeft. Dat kan iedereen. Maar

vaak de *chocotoffs*, die de kinderen wel eens krijgen als beloning als ze flink meewerken aan een onprettig onderzoek, voor zichzelf

rooie neuzen. *Soit*, dat is het punt niet. Ik kan niet voor andere verplegers spreken, maar ik snap ze wel. Kinderen krijgen een snoepje

"Kinderen die zelf niet lief zijn, moeten van mij ook niets verwachten"

houden. 'Ik hou nooit chocotoffs voor mezelf,' verklaart Derwael plechtig kauwend. "Ik lust ze trouwens niet. Ik eet liever van die

snoepje willen, als het rooie neuzen zijn tenminste."

Menu van de week

in Alma 1-2-3

20 - 23 december 2005

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Aspergesoep A1+A3	0,50
Hutsepotsje	1,65
Romige tomatensoep A2	0,50
Kerstehotel A1+A2	4,40
Vegetarische kerstehotel A1+A2	4,40
Hamburger met rode kool	2,35
Groentetaart met slaatje A1+A3	4,40
Lasagne al forno A1+A3	4,05
Visbrochetten met groentesaus en rauwkost A1	4,40
Stoofvles op z'n Vlaams A3	3,45
Koninginnenhapje A2+A3	3,10
Kippenlapje A3	3,45
Rumsteak A3	4,05

woensdag

Kervelroom A3	0,50
Tomatenbouillon	1,65
Romige tomatensoep A1+A2	0,50
Kerstehotel A1+A2	4,40
Vegetarische kerstehotel A1+A2	4,40
Boerenworst met spinazie	2,35
Quornsteak met bloemkool in room A3	3,10
Witloofgratin	4,05
Gebraden haantje met appelsiensaus A1	4,40
Spaghetti Bolognaise A1	2,35/2,75
Stoofvles op z'n Vlaams A2+A3	3,45
Koninginnenhapje A1+A3	3,10
Rumsteak A2+A3	4,05

donderdag

Romige witloofsoep	1,65
Romige tomatensoep	0,50
Kerstehotel	4,40
Vegetarische kerstehotel	4,40
Viskrokantje met bloemkool en Poolse saus A3	2,35
Vegetarische lasagne A1	3,45
Zalm met spinazie en tagliatelli A1+A2	4,40
Spaghetti Bolognaise A1+A2	2,35/2,75
Stoofvles op z'n Vlaams A3	3,45
Koninginnenhapje	3,10
Rumsteak A3	4,05

vrijdag

Preisoep	0,50
Krachtige tomatensoep	1,65
Kerstehotel A3	4,40
Vegetarische kerstehotel A3	4,40
Hertoginnenkrokant met boontjes	2,35
Nasirolletjes met zoetzure saus en wokgroenten A1+A2	4,05
Koninklijk vishapje A1+A3	3,45
Stoofvles op z'n Vlaams A3	3,45
Rumsteak	4,05

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg,
Justus Lipsius en pauscollege

(advertentie)

(advertentie)

Tweedehandscomputers

met 1 jaar garantie!

Laptops P2 tot P4 tussen 200 en 600 euro.

Desktops van P2 tot P4 tussen 55 en 350 euro.

Schermen van 5-100 euro.

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops, onderdelen. Adres: Recupc VZW, Oude Diestesteenweg 3, 3010 Kessel-Lo. Tel: 016/25.91.03, Mail: info@recupc.be

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

IJermolenstraat 10-12 te Heverlee

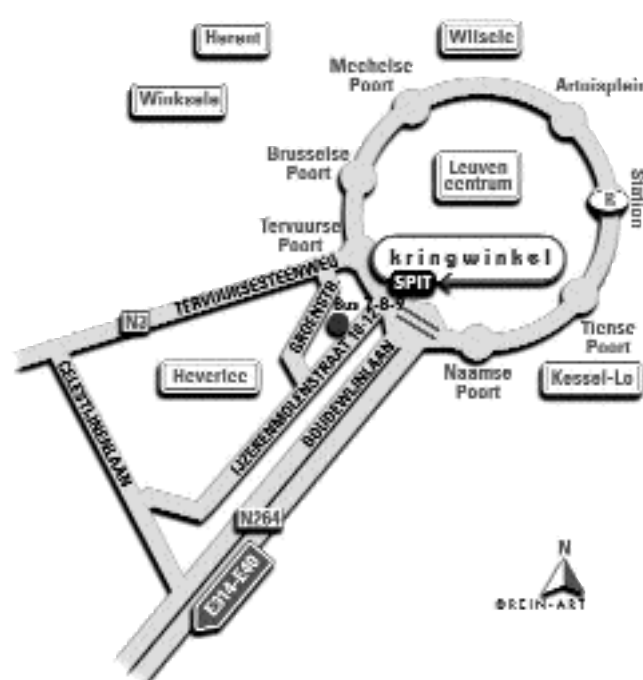
Open: di - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo - ma: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 32
Nummer 12
19 december 2005

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Bram 'God' Delen

Redactiesecretaris & V.U.:
Gijs 'de ware Jakob' Van Gassen

Redactie:
Robin 'de smurfen' Broos, Tom 'P.-H. Giraud' Van Breussegem & Roman 'Robin Hood' Verraest

Medewerkers deze week:
Ben 'geestige Freddy's' Deboeck, Dries 'vlot lopende eindredactie' De Smet, Maarten 'Marleneke' Goethals, Pieter Jelle 'King Kong' De Brue, Liesbeth 'de Kerstman' Deleu, Ilse 'Superman' De Witte, Elke 'de Paashaas' Desanghere, Katleen 'vrouwelijke intuïtie' Gabriëls, Jelle 'de maanlanding' Goossens, Christophe 'Sint-Maarten' Heyndrickx, Simon 'de engel Gabriël' Horsten, Elise 'Yeti' Kuit, Marieke 'de hemel' Poissonnier, Joos 'Nessie' Roets, Jozefien 'Sinterklaas' Van Beek, Nele 'UFO's' Van Doninck, Kris 'de tandenfee' Vanelderden, Kobe 'kaboutertje' Van Itterbeeck, Hanne 'Sirene' Vermeiren & Geert 'een trol' Zagers

DTP:
Robin Broos, Bram Delen, Dries De Smet, Tom Van Breussegem & Gijs Van Gassen

Eindredactie:
Dries De Smet & Gijs Van Gassen

Cartoons:
Negu & Shellac

Buitengewoon redacteur stempels
Ilse De Witte

Internet:
<http://www.veto.be>

Publiciteit:
Alfaset cvba - An Van Biervliet
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)
Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdag-namiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, fabeltjes, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Alfa

• 19/12 Kerstavond, in Fak Letteren. • 19/12 Kerst-tap-avond, in de Fak.

Kerstmis in Congo

Als studentenstad trekt Leuven mensen aan uit heel België, van West-Vlaanderen tot Limburg en van het uiterste zuiden tot het uiterste noorden. Zelfs mensen uit de soms, ten onrechte, vergeten oostkantons vinden hun weg naar de Leuvense auditoria en cafés. Maar Leuven heeft natuurlijk nog een grotere diversiteit aan origines te bieden. Van zowat overal ter wereld komen mensen Leuven ontdekken om studie-of andere redenen. Deze culturele diversiteit was lange tijd niet zichtbaar op de Leuvense culturele kaart, maar hierin komt stilaan verandering. Mount Cameroun, de vereniging met een uitgesproken Kameroenese identiteit wordt stilaan een vaste waarde in het culturele landschap en kortelings heeft Bana Leuven, een Congolese vereniging zich aan haar zijde gevoegd.

Bana Leuven is ontstaan tijdens een etentje onder vrienden en is al snel

uitgegroeid tot een ambitieus project dat openstaat voor iedereen met een interesse voor de Belgische ex-kolonie. De leden van Bana Leuven willen de liefde die ze ervaren voor de Democratische Republiek Congo en haar cultuur verspreiden in de harten van iedereen die zich daar voor openstelt, en in de eerste plaats in de harten van al wie in Leuven woont, werkt en/of studeert. Hiervoor zal de vereniging allerhande activiteiten organiseren zoals concerten, filmvoorstellingen, debatten,...

De eerstvolgende activiteit die gepland is, is een feestelijke avond in ware kerst sfeer (Congolese kerst sfeer vanzelfsprekend) op woensdag 21 december in het Cultureel Centrum Oratoriënhof, Mechelsestraat 111, 3000 Leuven. Op het programma staan een expositie 'Beeld van Kongo', een Congolese kortfilm, een liveshow verzorgt door een Congolese performer en Congolese zang, eveneens live. Een niet te missen event voor al wie eens wil proeven van een Congolese Kerst.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

4	8	6	5	3	9	1	2	7
1	7	3	2	8	4	9	5	6
2	5	9	6	1	7	8	3	4
5	1	2	4	7	8	6	9	3
7	3	4	1	9	6	5	8	2
9	6	8	3	5	2	7	4	1
6	4	1	9	2	5	3	7	8
3	9	7	8	4	1	2	6	5
8	2	5	7	6	3	4	1	9

	P	O	R	T	I	L	L	O	
S	O	N	A	R		A	U	L	A
A	P		R	O	S	B	I	E	F
B	E	S		G	R	I	E	N	D
O	L	I	E		O	E	R		A
T		R	I	B		L	E	E	N
A	Z	T	E	E	K		N	U	K
G	A	A	R	D	E	R		W	E
E	L	K	E		E	I	G	E	N
	M	I	N	E	R	A	A	L	

Cultuurkalender

Muziek

Dinsdag 20/12: STUK Studio, Naamsestraat 96
Alias + Wixel, 20u30, www.stuk.be
Woensdag 22/12: Molens Van Orshoven, Stapelhuisstraat 15
Stevie Wishart & Gerrit Valckenaers e.a., 21u, www.inbreek.be
Woensdag 21/12: STUK Studio, Naamsestraat 96
Colleen, 20u30
Donderdag 22/12: Lemmensinstituut, Herestraat 53
Feestconcert: Kerstmis in Europa, 20u, www.lemmens.be
Donderdag 22/12: Paradox, Diestsesteenweg 109, Kessel-lo (Leuven)
Hypnos 69, www.orangefactory.be
Donderdag 22/12: Sint-Jan-de-Doperkerk, Groot Begijnhof
Universitair Koor: Kerstconcert, 20u30, www.kuleuven.be/cultuur

Dans

Dinsdag 20/12 (WACHTLIJST):
Stadschouwburg, Bongenoetenlaan 21
Needcompany: Isabella's room, 20u, www.30CC.be

Film

Donderdag 22/12: Pangaea Filmzaal, Vesaliusstraat 34
IMSAL: 'The Message', 19u

Theater

21/12 t.e.m. 23/12: STUK Labozaal, Naamsestraat 96
Holoceen 2: Iqaluit / Berlin & Ivo Michiels, 20u30, www.stuk.be

Expo

10/09/2005 t.e.m. 29/01/2006:
Museumsite, L. Vanderkelenstraat 30
Leven in steen, di, wo, do, za 10-18u / vr 10-21u30 / zo 14-18
17/11/05 t.e.m. 30/04/06: Centrale Bibliotheek K.U.Leuven, Ladeuzeplein 21
Flashbulbs-installatie, ma-do 9u-20u, vr 9u-17u, za 9u-12u30
19/11 t.e.m. 22/01: Schatkamer van St.-Pieter, Grote Markt
Bernd Lohaus, di-vr 10u-17u, za 10u-16u30, zo 14u-17u
13/12 t.e.m. 23/12: STUK Expozaal, Naamsestraat 96
Eppo Dehaes: 1000 euro, www.stuk.be

Freddy leest Veto, u toch ook!

... en ge kunt er geweldig goed uw vrouw mee afkloppen...

Leuvense studenten studeren aan een topuniversiteit en hebben dus het recht om op en top geïnformeerd te worden. Daar kunnen ze trouwens het best zelf voor zorgen. Zo neemt Veto als kritische studentenstem al eenendertig jaar de Leuvense actualiteit binnen en buiten de universiteit onder de loep. Met interessante reportages en indringende interviews over cultuur, wetenschap, onderwijs,... blijft iedere student op de hoogte van wat er leeft.

Veto draait op de kracht van enthousiaste vrijwilligers. Op een open redactievergadering worden de onderwerpen bepaald. Tijdens de week gaan de studentenreporters op pad om artikels te schrijven of foto's te nemen. Ook jij kunt deel uitmaken van deze toffe ploeg. Ervaring is geen vereiste; wij leren je de nodige vaardigheden aan. Wil je er dit academiejaar bij zijn? Stuur ons een mailtje op veto@veto.be. Veto maken is nog leuker dan Veto lezen. Mis deze tussenstop in je studentencarrière dus niet!

's-Meiersstraat 5 (1e verdieping)
Tussen de Munstraat en het Hogeschoolplein
Meer info op www.veto.be/info